

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομῆται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἐστίας,"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β' καὶ γ' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἄνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολ-
λοῦσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Δι' μεταβάλλουσαι διεύθυν-
σιν ἀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματοσήμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΗΡΑΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φ. Χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

7 Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεία Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἑκαστὴν ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα-
ἡμερῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γάμος ἐξ ἔρωτος ἢ ἐκ συνοικεσίου. — Ἀγγελία Ἐφημερίδος. — Ἀναμνήσεις
Ε' (ὑπὸ Ἀθόδου). — Ποία ἡ ἐπίδρασις τοῦ χοροῦ ἐπὶ τῶν νεανίδων; — Πῶς
ἰδρῶθη ὁ ἐν Τήνῳ καὶ τῆς Εὐαγγελιστρίας (ὑπὸ κ. Στυλιανῆς Καραλή). — Τὰ
ἄνθη, οἱ σύντροφοί μας (ὑπὸ κ. Ἐλένης Γεωργιάδου). — Πλήρες γυμνάσιον. —
Σχολεῖον ἐν Φυλακῇ. — Ἱστορία τοῦ γαμηλίου βακτύλου. — Ποικίλα. — Φορέ-
ματα χοροῦ. — Ἐργοστάσιον Σελᾶ. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλαί. — Συντα-
γαί. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΑ ΕΞ ΕΡΩΤΟΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΥΝΘΗΚΗΝ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΑ

Ἡ ἐν τῷ γάμῳ εὐτυχία! Ἴδού ζήτημα, ἐξόχως κινεῖν τὸ
γενικὸν ἐνδιαφέρον, πολλάκις μελετηθὲν καὶ συζητηθὲν ὑπὸ σπου-
δαίων κοινωνιολόγων, ζωηρῶς ἀπασχολοῦν τὰς σκέψεις τῶν
ἐπιγὰμων νεανίδων καὶ νέων καὶ οὐχὶ σπανίως τῶν ἡδὴ ἐγγά-
μων, ἐνδοιάζοντων ἐνίοτε, ἂν τὴν ἀγαθὴν ἐξελέξαντο μερίδα.

Μὴ λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψει τὴν γνώμην τινῶν ἀπαισιοδόξων,
ἐκ συστήματος ἀρνούμενων πᾶσαν ἐν τῷ γάμῳ εὐδαιμονίαν, ἃς
ἐξετάσωμεν ὑπὸ τίνος ὄρους ὁ μέγας οὗτος καὶ ἱερὸς κοινωνικὸς
θεσμὸς παρέχει τὰ ἀσφαλέστατα ἐγγύγνα θετικῆς καὶ βεβαίας
εὐτυχίας.

Τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ
νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου παρατηρήσεις, χωρὶς νὰ γείνη
ἀδιάκριτος, χωρὶς νὰ ζητήσῃ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ ἄδυτον τῶν οἰ-
κογενειῶν, καθότι διὰ σημείων λίαν καταφανῶν καὶ χαρακτηρι-
στικῶν λαλεῖ ἡ εὐτυχία καὶ ἐκδηλοῦται ἐπίσης ἡ κακοδαιμονία
καὶ ἡ ἀπογοήτευσις.

Ἄν μελετήσωμεν μετ' ἐνδιαφέροντος τὴν ἐν τῷ γάμῳ ζωὴν
φίλων, συγγενῶν μας, ἢ καὶ ἀπλῶς γνωρίμων, εἴτε ἐκ τῶν
ἐκουσίων αὐτῶν ἐκμυστηρεύσεων, εἴτε ἐκ τῆς ἐπιφανείας μόνον
κρίνοντες, θέλομεν ἐξαγάγῃ πολλά συμπεράσματα.

Ἴδού νεαρὸν ζεῦγος, διατελοῦν ἔτι, ὡς συνήθως λέγεται, ἐν
τῇ σελήνῃ τοῦ μέλιτος! Ὅσῳ σπανίως καὶ ἂν συμβαίη τούτο
σήμερον, ἔρωτος ζωηρὸς προηγῆθη τῆς ἐνώσεως αὐτῶν, ἔρωτος, γεν-
νηθεὶς ἐν αἰθούσῃ μεταξὺ δύο ἀντιγόρων, ἢ ἐκ συγχῆς ἐν τῷ

περιπάτῳ συναντήσεως, ἢ ὑπὸ διαφόρους ἄλλας τυχαίας περι-
στάσεις! Δὲν ἐγνώριζον ἀλλήλους, ἠγγόνουν τὸν χαρακτήρα, τὰς
ἕξεις, τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐρέξεις των, πλὴν τί πρὸς τούτο;
ἤρσαν ἀλλήλους καὶ ἠγαπήθησαν!

Ἄλλως τε ἡ χυρσὴ φαντασία δὲν ὄνει νὰ συμπληρώσῃ τὰ
κενὰ. Ὅ,τι ὄνειροπόλησαν, ἐνόμισαν, ὅτι εὔρον ἐν τῷ ἀγαπω-
μένῳ προσώπῳ καὶ ἠνώθησαν ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ.

Ἡ εὐτυχία αὐτῶν φαίνεται τελεία, θὰ ἔλεγέ τις, ὅτι ὁ βίος
αὐτῶν θὰ ἦναι γωνία τις τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς!

Καὶ ὅμως πολλάκις, πρὶν ἢ παρέλθῃ ἔτος, μελανὰ νέφη κα-
λύπτουσι τὸν συζυγικὸν ὄριζοντα, ἢ κακόβουλος Ἔρις ἔθηκε
τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τοῦ ὑπὸ τόσῳ ἀγαθοῦς οἰωνοῦς ἰδρυθέν-
τος οἴκου, τοὺς γλυκεῖς λόγους ἀντικαθιστῶσι ψυχραὶ καὶ δι-
κην καρφίδος αἰχμηραὶ ἐκφράσεις, πληγόνουσαι τὴν ψυχὴν,
τὴν θερμὴν ἀγάπην βαθμιαία ἀδιαφορία, τὸν ἐνθουσιασμὸν ἢ
ἀπογοήτευσις!

Εἴτε ἐκ σφάλματος τοῦ ἐνός, εἴτε ἐκ σφάλματος τοῦ ἑτέρου,
εἴτε καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ὁ παράδεισος μετεβλήθη εἰς κόλασιν, αἱ
πέρυγες τοῦ ἄλλοτε ὀνομαζομένου Ἀγγέλου κατέπεσαν
καὶ ἀντὶ τούτων διακρίνονται οἱ ὄνυχες γαμψωνύχου, αἱ χάρι-
τες, τὰ προτερήματα, τὰ θέλητρα, δι' ὧν ἐκόσμησεν ἕκαστος
τὸ εἶδωλόν του, ἠφρανίσθησαν καὶ ἂν ἡ φρόνησις, ἡ ὑπομονὴ καὶ
ἡ καρτερία τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων δὲν ἀποδεχθῇ τὸν ρόλον
τοῦ θύματος, τὸ διαζύγιον ἐπέρχεται, ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ πρὸς
λύτρωσιν ἀμφοτέρων ἀπὸ τῶν ἤδη μισητῶν δεσμῶν.

Ἐτέρα εἰκὼν.

Δύο πρόσωπα μνηστεύονται, ὡς καὶ συνθέστερον συμβαίνει,
ἄνευ προηγουμένου περιπετειώδους ἔρωτος, ἀλλὰ καὶ ἄνευ λό-
γων ποταποῦ συμφέροντος, ἄνευ ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλὰ μετ' ἀνευ-
δοιάστου ἀμοιβαίας ὑπολήψεως, ὁ ἀνὴρ κατέχει πάντα τὰ θε-
τικὰ προσόντα, ἡ κόρη φέρει ὡς κύριον ἐφόδιον τὴν χάριν τῆς
ἀρετῆς καὶ καρδίαν τρυφερὰν καὶ συμπαθεῖ. Ἐν τῇ ἐνώσει ταύτῃ
κατ' ἀρχὰς ἐλλείπει ἡ περιπάθεια καὶ αἱ φλογεραὶ διαχύσεις, ἐλ-
λείπει ἡ γοητεία τῆς φαντασίας, ἡ καλύπτουσα διὰ τερπνῶν ρό-
δων τὴν πεζότητα τοῦ βίου, ἡ γοητεία, ἥτις ὑπερβαίνει (πρέπει

νά τὸ ὁμολογήσωμεν) καὶ αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν τῆς πραγματικότητος, πλὴν μετ' ὀλίγον παρατηροῦμεν, ὅτι τὰ δύο ταῦτα ὄντα, τὰ ὁποῖα γῆρας ἔτι ἐχώριζεν ἢ ἀπόστασις τοῦ ξένου καὶ τοῦ ἀγνώστου, βαθμηδὸν προσεγγίζουσιν ἀλλήλοις, αἱ σκέψεις τοῦ ἐνὸς ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς σκέψεις τοῦ ἑτέρου, τὰ αἰσθήματα τοῦ ἐνὸς ἀντηχοῦσιν εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ ἄλλου, αἱ ἕξεις, οἱ πόθοι, αἱ ὀρέξεις ἀμφοτέρων βαθμηδὸν ἀφομοιοῦνται καὶ ἡ μία ψυχὴ καθίσταται ἀδελφὴ τῆς ἄλλης!

Ἐκάστη παρεργαζομένη ἡμέρα ἐν τῷ κοινῷ βίῳ ἀποκαλύπτει προτερήματα καὶ θέλγητρα, μὴ προσδοκώμενα, ἐνίοτε, καὶ συσφίγγει στενωτέρον τοὺς δεσμούς τῶν δύο συζύγων.

Ἡ οἰκιακὴ ἁρμονία, ἡ εἰρήνη, ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις, ἡ διαρκὴς πίστις καὶ ἀφοσίωσις εἶναι τ' ἀποτελέσματα τοιαύτης ἐνώσεως καὶ τούτων συνέπεια ἡ συζυγικὴ εὐτυχία, ἡ μόνη πραγματοποιήσιμος ἐπὶ τῆς γῆς!

Καὶ νῦν, ἀφοῦ προσβάλομεν τὰς δύο ταύτας κυριωτέρας εἰκόνας, (μὴ λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψει τὰς ἐξαιρέσεις), ἃς ἐξετάσωμεν ψυχολογικῶς, διατὶ συμβαίνει οὕτω, διατὶ ὅπου διεγέλα ἡ εὐδαιμονία, ἐπέρχεται ἀπαισία καταστροφή, καὶ ὅπου ἐφαίνετο προβληματικὴ, ἡ εὐτυχία καθίσταται πραγματικὴ καὶ βεβαία.

Μὴ νομίσῃ τις, ὅτι περιγράφουσαι τὴν εἰκόνα συνοικεσίου ἐκ προηγήθεντος ἔρωτος, συνοικεσίου ἀποτυγχάνοντος, ἢ καὶ οἰκτρῶς διαλυομένου, παραγνωρίζομεν τὸν ἀληθῆ ἔρωτα, τὴν ἐνθουσιώδη αὐτὴν ἔξαρσιν τῆς ψυχῆς, τὴν ἐξευγενίζουσαν καὶ ἀνυψοῦσαν τὸν ἀνθρώπον ὑπεράνω τῶν μικρολογιῶν τοῦ βίου καὶ τῶν δεσμῶν τοῦ ἐγώισμου! Τούναντίον, ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἄτινα ἀνωτέρω ὑπεδείξαμεν, κατανοεῖ πᾶς τις, ὅτι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οὐχὶ ἀληθὴς ἔρως, ἀλλὰ μόνον τῆς φαντασίας ἐξαψίς, ἢ προδιάθεσις τις τῆς ὄνειροπολοῦσας καρδίας εἰς ἀγάπην καὶ συμπάθειαν, οὐχὶ δὲ σπανίως κολακευομένη φιλαυτία, ἴσως δὲ καὶ ὑποκαθάνον τι συμφέρον λαμβάνει τὸ προσωπεῖον τοῦ ἔρωτος καὶ ἐξαπατᾷ καλῆ τῇ πίστει, ἐνίοτε, ἀμφοτέρω τὰ ἐνδιαιφερόμενα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα οὐδεμία συγγένεια τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ χαρακτῆρος συνενοῖ.

Καὶ ὅταν ἡ καθημερινὴ συμβίωσις διασχίσῃ τὸν χρυσοῦν πέπλον τῆς φαντασίας, ὅταν ἡ ἀντίθεσις τῶν χαρακτήρων, τῶν ἕξεων καὶ τῶν ὀρέξεων γείνη καταφανής, ὅταν, ὡς συμβαίνει πολλάκις, ἡ μηδαμινότης καὶ ἡ ἠθικὴ πτωχεία τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου ἐκδηλωθῇ, τότε ἐπέρχεται ἡ σύγκρουσις, σοδορὰ καὶ ἀκράτητος, ἄνευ φειδῶς τινος ἐν τοῖς λόγοις καὶ ταῖς ἐκφράσεσιν, ἄνευ τοῦ χαλινοῦ τῆς συστολῆς ἐν ταῖς κατ' ἀλλήλων προσβολαῖς, ἐπειδὴ ἡ οἰκειότης, ἡ ἄλλοτε τόσω γλυκῆς συνδέουσα τοὺς δύο συζύγους, νῦν στρέφεται κατ' αὐτῶν, ἡ ἀξιοπρέπεια ἀμφοτέρων καταπατεῖται, λησμονουμένου τοῦ ὑφειλομένου πρὸς ἀλλήλους σεβασμοῦ, καὶ οὕτω, ὅτι ἐνομιζέτο ἔρως, μεταβάλλεται εἰς ἀντιπάθειαν καὶ μῖσος, ὅπερ καταστρέφει τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἡσυχίαν τῆς ζωῆς.

Ἐνθ' εἰς τὰ κατὰ συνθήκην συνοικεσία, καὶ ὅταν ἀκόμη ἐκ συμφέροντος συνάπτωνται, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν παρουσιάζωσι τὴν ὥραιαν εἰκόνα, ἣν προσγεωδιστογραφήσαμεν, καὶ ὅταν ἔτι δὲν ἴναι εἰμαρμένον ν' ἀγαπηθῶσιν εἰς τὸ μέλλον θερμῶς καὶ τρυφερῶς, ἂν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων δὲν τύχῃ νὰ ἴναι τύπος ἐξουθενήμένου καὶ ὄντως ποταποῦ ἀνθρώπου, σπανιώτερον, πολὺ σπανιώτερον, ἀπαντῶσιν αἱ ἄγρια σκηναί, ἃς ἀπλῶς μόνον ἀνωτέρω ὑπεμνήσαμεν, καὶ ἔτι σπανιώτερον λαμβάνει χώραν τὸ διαζύγιον.

Καὶ τοῦτο συμβαίνει, ἀφ' ἐνὸς μὲν, διότι ἐκ προοιμίων ὁ νοῦς διακυγῆς καὶ ἡ κρίσις ἐλευθέρω ὑπονοεῖ τί ἔχει νὰ φοβῆται καὶ τί νὰ ἐλπίζῃ ἐκ τοῦ μελετωμένου συνοικεσίου καὶ δὲν πλανᾷται ἐν τῇ προσδοκίᾳ ἀθέρτου εὐτυχίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκείτερος

τῶν συζύγων, μὴ βασιζόμενος ἐπὶ τοῦ ἀπολύτου κράτους, ὅπερ νομίζει, ὅτι ἀσχεῖ ἐπὶ τῆς καρδίας τοῦ ἑτέρου, δὲν ἀφίεται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν πασῶν τῶν ἐγώιστικῶν αὐτοῦ ἀπαιτήσεων, ἀλλ' ἐπιθυμῶν νὰ κερδίσῃ τὴν ἀγάπην τοῦ συντρόφου, γίνεται φιλοφρονέστερος καὶ ἐνδοτικώτερος, οὕτω δὲ παραχωρεῖται ἀμοιβαίως ἀρκετὸν ἔδαφος, ὅπως ἐκεῖ στήσῃ τὴν σκηνὴν τῆς, ἂν ὄχι πάντοτε ἡ εὐτυχία, τούλάχιστον ἡ ἡσυχία καὶ ἡ οἰκιακὴ ἁρμονία.

Ἄλλως τε ἐν τοῖς τοιοῦτοις συνοικεσίοις ἐπικρατεῖ ἐν στοιχεῖοι ὀλιγωτέρον, ἀλλὰ τὰ μάλιστα οὐσιώδες πρὸς διατάραξιν τῶν ἀγαθῶν σχέσεων τῶν συζύγων, ὅγλ. ἡ ἄνευ λόγου ζηλοτυπία, ἡ πρώτη συνήθως ἀφορμὴ τῆς ρήξεως τῶν προειρημένων, ἡ παράφορος ζηλοτυπία, ἣτις, μᾶλλον ἐκ φιλαυτίας καὶ ἐπιθυμίας πρὸς ἀπόλυτον κράτος, παρὰ ἐξ ἀληθοῦς ἔρωτος καὶ εὐλικρινοῦς ἀφοσιώσεως πηγάζουσα, δηλητηριάζει διὰ τῆς φαντασιώδους σκιαμαχίας τὴν ζωὴν ἀμφοτέρων!

Οὕτω νομίζομεν, ὅτι ἐξηγεῖται τὸ περίεργον τοῦτο φαινόμενον, ὅ,τι ὅγλ. τὰ δυστυχεστάτα συνοικεσία ἀποβαίνουσι συνήθως τὰ ἐξ ἔρωτος λεγόμενα, οὐχὶ βεβαίως περιεσκεμμένου καὶ δεδοκιμασμένου ἔρωτος, ἀλλὰ μᾶλλον προσκαίρου ἐνθουσιασμοῦ.

Καὶ τώρα ἐν μερικώτερον συμπέρασμα. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἡ ἐν τῷ γάμῳ κακοδαιμονία καθίσταται μᾶλλον ὀδυνηρὰ εἰς τὴν γυναῖκα, ἔνεκα τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ οἰκογενεῖᾳ θέσεώς τῆς, ἐπειδὴ, ὡς λέγει ὁ Εὐριπίδης διὰ στόματος τῆς Μηδείας, «Ἄνθρ δ' ὅταν τοῖς ἐνδὸν ἄχθεται ξυνών», ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίας ἄσπην, ἢ πρὸς φίλον τίν', ἢ πρὸς ἡλικίας τραπέεις, ἡμῖν δ' ἀνάγκη πρὸς μίαν ψυχὴν βλέπειν...» Ἐκτὸς τούτου πάντες οἱ κοινωνικοὶ καὶ οἱ νομικοὶ θεσμοὶ βαρύνουσι καταθλιπτικώτερον ἐπὶ τῆς γυναίκας, ὅθεν ἀπαιτεῖται μεῖζων προσοχὴ καὶ περίσκεψις παρὰ τῆς κόρης κατὰ τὴν μεγάλην ἀπόφασιν, δι' ἣς παραδίδει τὴν χεῖρα καὶ τὴν τύχην αὐτῆς, καὶ ἰδίως, ὀλιγωτέρα ἐμπιστοσύνη εἰς τὰς ἀτομικὰς συμπαθείας, ἃς γεννᾷ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῆς στιγμῆς.

«Εὐτυχὴς ἡ νεάνις», λέγει Γάλλος τις συγγραφεὺς, «ἣς ὁ ἔρως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἀνταλλαγῆς τοῦ νυμφικοῦ δακτυλίου».

Ἐγούσα τότε πεποίθησιν ἐπὶ τὸν ἄνδρα, πρὸς ὃν φιλόστοργος τῶν γονέων μέριμνα καὶ πεῖρα, ἔτι δὲ ἡ ἰδία λελογισμένη καὶ ἐλευθέρω ἀποδοχῇ τὴν συνδέουσι διὰ παντός, ἀφίεται, ἄνευ προγενεστερὰς προκαταλήψεως, ἄνευ τοῦ κινδύνου τυχοδιωκτικῶν περιπετειῶν εἰς τὸ εὐφρόσυνον αἰσθημα, ὅπερ ἡ προσωπικὴ ἀξία τοῦ μέλλοντος συζύγου, ἢ βαθεῖα ὑπόληψις καὶ ἡ προαίσθησις τοῦ καθήκοντός τῆς γεννᾷ βαθμηδὸν, ταυτίζει τὴν ζωὴν αὐτῆς πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνου, παρὰ τὸ πλεῖρον τοῦ ὁποίου θὰ διέλθῃ τὸν βίον, δίδουσα καὶ λαμβάνουσα ὅσπιν εὐτυχίαν καὶ χαρὰν δύναται νὰ δώσῃ ὁ κόσμος αὐτός.

Ἐν Χαλκίδι τῆ 21η Ἰανουαρίου 1891.

Εἰρήνη Ἰ. Οἰκονομίδου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Ἔτους ἡ Διεύθυνσις παρακαλεῖ τὰς κ. κ. συνδρομητριάς ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξε νὰ δηλώσωσιν, ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ ἐξακολουθίσωσιν αὐτήν, ἢν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐκκρεμῶν λισμῶν παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΣΤ'

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἀνθοφόρου ἔαρος πολλάκις φωναὶ ἐναρμόνιοι ἐκυμάτιζον εἰς τὸν ἀέρα καὶ βάδισμα γοργὸν ἀπήγγει ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου. Εὐθύμοι νεαροὶ μαθηταὶ τῆς δημοτικῆς σχολῆς, φέροντες ὁμοίμορφον στολὴν καὶ ὀδηγοῦμενοι ὑπὸ νέου ζωηροῦ διδασκάλου, ἐπανήρχοντο ἐκ τῆς ἐκδρομῆς των, ἐστειμένοι μὲ κλῶνας δένδρων. Ἐψάλλον ἄσματα γοργά, ἠρωϊκὰ καὶ πολεμικὰ, ὡς τῆς Γρίβιτσας, τῆς Πλέβνας. Ἐβάδιζον στρατιωτικῶς καὶ ἐπορεύοντο πρὸς τὸ σχολεῖον, ὅπερ ἐκεῖτο εἰς τὴν ἄκρην τοῦ χωρίου, κτίριον μονόροφον, εὐρύχωρον, εὐάερον καὶ εὐήλιον. Ἐν τῷ προγράμματι τοῦ σχολείου τούτου σπουδαίαν θέσιν κατεῖχον ἐκ παραλλήλου ἡ τε γυμναστικὴ καὶ ἡ φωνητικὴ μουσικὴ, ἀσχοῦμεναι παρὰ τοῦ ἰδίου διδασκάλου. Σπανίως αἱ τάξεις ἠραιοῦντο δ' ἀπουσίας μαθητῶν, διότι ἦτο γνωστὸν αὐτοῖς, ὅτι οἱ μεγαλύτεροι συμμαθηταὶ των, οἵτινες ἐπετήρουν τὰ τῆς τάξεως καὶ καθαριότητος τοῦ σχολείου, ἦθελον ἐπισκεφθῆ τὰς κατοικίας τῶν ἀπουσιάζόντων καὶ μάθωσι τὴν αἰτίαν τῆς ἐκ τῆς σχολῆς ἀπουσίας. Ἀμέλεια καὶ φυγοπονία ἐτιμωρεῖτο αὐστηρότατα. Καὶ κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἡμέραν τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων, ἣτις ἐπισφραγίζεν αὐτὰς διὰ τῆς ἀπονουῆς τῶν βραβείων καὶ τῶν βαθμῶν, ὁ διδάσκαλος μετὰ πολλῆς αὐστηρότητος ἐξήλεγχε τὰς πράξεις τῶν μαθητῶν, ἀδιαφορῶν διὰ τὰ ἄδικα παράπονα τῶν γονέων, καὶ διὰ τὴν δυσμένειαν, εἰς ἣν ἐκινδύνευε νὰ ὑποπέσῃ, διότι ἐγνώριζεν, ὅτι κομματικὴ χεὶρ δὲν ἦθελεν ἐκταθῆ μέχρις αὐτοῦ προσφέρουσα τὴν παύσιν του· οὔτε ἐπέκειτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ ξίφος τοῦ Δαμοκλέους ἂν δὲν ἠὐρήστετε εἰς τὴν δημοτικὴν ἀργὴν τοῦ χωρίου, διότι νόμος τῆς πολιτείας, ἐπρονόησεν, ὅπως ἐν ταῖς σελίσιν τοῦ παιδευτικοῦ κώδικος μὴ γραφῆ ἄρθρον ὀρίζον παύσεις καὶ μεταθέσεις διδασκάλων κατ' ἀρέσκειαν, εἰμὴ μόνον ἐπὶ παρεκτροπῇ τοῦ καθήκοντος, καὶ τοῦτο μετ' αὐστηρότατον ἐλεγχον.

Ἦτο θέαμα συγκινητικὸν εἰς τοὺς παρευρισκομένους κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπονουῆς τῶν βραβείων νὰ βλέπωσι τοὺς μικροὺς χωρικοὺς μὲ τὰς ἡλιοκαεῖς ὄψεις των, ἐκφραζούσας χαρὰν καὶ φιλοτιμίαν, ἀναμένοντας νὰ κληθῶσιν, ὅπως λάθωσι τὰ βραβεῖα καὶ τὰ ἀπολυτήριά των, μεθ' ἃ θὰ μετέβαινον οἱ εὐπορώτεροι εἰς τὴν μεγάλην χώραν—τὸ Βουκουρέστιον—, ὅπως εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πρῶτον λυκείων. Ἡ τελετὴ αὕτη ἐγένετο ἐν ὑπαίθρῳ, ἐν τῷ προαυλίῳ τῆς σχολῆς, ὃ οἱ μαθηταὶ εἶχον μεταβάλλῃ εἰς κήπον εὐθαλῆ διὰ τῶν κλάδων τῶν δένδρων καὶ τῶν ἀνθέων, ἄτινα μετέφερον ἐκ τοῦ δάτους.

Ἄλλὰ τίς καθ' ἅπαν τὸ σχολικὸν ἔτος ἠδύνατο νὰ ἐξελέγξῃ τὸν διδάσκαλον ἂν μετὰ ζήλου καὶ εὐσυνειδησίας ἐπετέλει τὸ καθήκον του; τίς ἠθέλε μετὰδῶσει τῇ κυβερνήσει ὅτι ὀγδοήκοντα τέκνα χωρικῶν δὲν διήλθον τὸ ἔτος ἐν ραστώνῃ καὶ ἀπραξίᾳ, ἀλλ' εἰργάσθησαν προστοιμαζόμενοι, ὅπως δώσωσιν ἰσχυροὺς βραχίονας τῇ γεωργίᾳ καὶ τῇ πατριδι καὶ νομοταγεῖς πολίτας τῇ πολιτείᾳ; Καὶ τίς ἄλλος πρὸς τοῦτο καταλληλότερος ἐκ τῶν τοῦ χωρίου ἢ ὁ Ἐπόπτης τῶν Σχολείων, ὅστις αἰφνιδίως ἄνευ προειδοποιήσεως τινος ἐπισκέπτεται τὴν σχολὴν, ἐξετάζων τοὺς μαθητὰς καὶ ἐξελέγγων οὕτως τὸν διδάσκαλον; Ἐπόπτας λοιπὸν ἢ Ρουμουνικὴ κυβέρνησις ὄρισε διὰ τοὺς νομούς, ἐπαρχίας καὶ δήμους πρὸς ἐποπτείαν τῶν σχολείων τοῦ κράτους. Αὕτη εἶναι τὸ κέντρον, ἡ καρδία, οἱ δ' ἐπόπται αἱ ἀρτηρίαι, αἱ μεταφέρουσαι τὰ ζωτικὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν κέντρων πρὸς τὰ ἄκρα καὶ ἐκ τούτων πρὸς τὸ κέντρον.

Ἐποπτεία λοιπὸν διὰ τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν

τοῦ λαοῦ, ὑποχρέωσις εἰς γυμναστικὴν καὶ στρατιωτικὰς ἀσκήσεις, ἐξέγερσις τοῦ πατριωτικοῦ αἰσθήματος εἶναι τὸ πρόγραμμα τῶν κατὰ καιροὺς ἰθυόντων τὰς τύχας τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους τῆς Ρουμανίας, προσπαθούτων νὰ μορφώσωσι τὴν γλῶσσαν των, νὰ πλουτίσωσι τὴν ἱστορίαν των, νὰ δημιουργήσωσι γεωγραφικὰς ἐκτάσεις, ὅπως καταλάβωσιν ἡμέραν τινὰ θέσιν μεταξὺ τῶν μεγάλων κρατῶν. Εἰς ταῦτα δὲ πάντα προσθετόν καὶ τὸ εὐφορον τῆς γῆς, τὸ παραγωγικὸν τῆς χώρας, τὴν γεωτνίαν πρὸς πεπολιτισμένα κράτη, παρ' ὧν δανείζονται στοιχεῖα ἐξευγενισμοῦ καὶ προόδου.

Παραλλήλως τῶν σχολείων δύναται τις νὰ κρίνῃ καὶ περὶ τῆς δημοσιογραφίας, ἣτις φαίνεται πόσον ἀντιλαμβάνεται τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς καὶ ποῖαν ἠθικὴν δύναμιν προσφέρει εἰς τὴν πατρίδα. Ἀντὶ ἐγκληματικῶν πράξεων ἀναγράφει δάφνας ποιητῶν, στεφάνους συγγραφεῶν καὶ ἐπιστημόνων, θριαμβοὺς φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν τοῦ ὠραίου φύλου, ἀνεγερσιν φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, δωρεὰς φιλογενῶν των, διακόσμησιν πόλεων, ἐπεκτάσεις σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, μεγάλας στρατιωτικὰς ἀσκήσεις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πρώτου ἀρχοντος, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, δι' ὧν παρέχουσιν εἰς τοὺς ξένους σημεῖα φωτεινὰ ὅπως κρίνωσι περὶ τοῦ τόπου των. Αἱ καθ' ἑκάστην συμβαίνουσι ἠθικαὶ ἀσχημαί, ὡς εἰς ὅλα τὰ κράτη, ἢ χαλάρωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, οἱ εὐθραστοὶ τοῦ γάμου δεσμοὶ σπανίως ἀξιοῦνται ἀναγραφῆς, ἐπὶ σκοπῷ βεβαίως πατριωτικῷ καὶ τούτο.

Εὐτυχεῖς οἱ λαοί, οἱ τείνοντες πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν! Ἄλλ' εὐτυχέστεροι οἱ ἐν τῇ ξένῃ διανοούμενοι πατρίδα των τὴν ἐστίαν τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τὴν γῆν τῶν μεγάλων ἔργων καὶ τῶν πρωτοτύπων ἰδεῶν, τὴν γῆν τῆς δόξης καὶ τῆς ἐλευθερίας. ὦ! πατρίς, θέλγητρον τῆς φαντασίας μου! ποῖα ἡ ἀνάμνησις σου διεγείρει αἰσθήματα εἰς τὴν καρδίαν μου! ποῖας φέρει συγκινησεις! ὦ! πατρίς ποθεινοτάτη, πότε θ' ἀσπασθῶ τὰ κράσπεδα τῆς Φαληρικῆς σου ἀκτῆς, θ' ἀναπνεύσω τὴν μυροβόλον αὔραν σου ὑπὸ τὸν κυανοῦν οὐρανόν σου, ἀτενίζουσα τὸν σεπτὸν Παρθενῶνά σου, τὸ μνημεῖον τοῦτο τῆς ἀνθρωπίνου μεγαλοφυΐας;

Ἄσθεις.

ΠΟΙΑ Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΕΑΝΙΔΩΝ

Ὁ χορὸς εἶναι τὸ μόνον εἶδος τῆς γυμναστικῆς, εἰς ὃ ἀπὸ κτήσεως κόσμου μέχρι σήμερον ὑπεβλήθη ἡ γυνὴ, χωρὶς οὔτε οἱ βάρβαροι ἀλλ' οὔτε οἱ πεπολιτισμένοι λαοί, νὰ διανοηθῶσι κἄν νὰ τῇ διαφιλονικήσωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Ὁ χορὸς εἶναι μία τῶν ἐμφύτων τῷ ἀνθρώπῳ ἀσκήσεων. Τὸ ἐνστικτον τοῦ χοροῦ ἀποδεικνύεται εἰς τὸ βρέφος τῶν 4—5 μηνῶν, ὅπερ, μόλις δυνάμενον νὰ στηρίξῃ τὸ σῶμά του ἐπὶ τῶν μητρικῶν βραχιόνων, ἀρχεται ρυθμικῶς κινεῖν αὐτὸ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω, ὡσεὶ προσπαθῶν νὰ πετάξῃ. Εἶναι ἡ αὐθόρμητος ἐκδήλωσις τῆς ζωηρότητος καὶ χαρᾶς, ἡ ρυθμικὴ αἰσθησις ἢ ἡ φύσις ἐδώρησεν εἰς τὸν ἀνθρώπον. Ὁ χορὸς εἶναι ὁ συνοδὸς ἢ μᾶλλον ὁ ἀδελφὸς τῆς μουσικῆς. Ἐγεννήθησαν συγχρόνως μὲ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους, βαίνουσι δὲ ἀδελφικώτατα ἡνωμένοι ἀπὸ τῆς ἐπινοήσεως τοῦ ἀτελοῦς ἐγγόρδου τῶν Ἀριανῶν ὀργάνων καὶ τῶν πρώτων ἀρρῦθμων καὶ ἀκανονίστων ἀλμάτων τῶν ἀργαϊοτάτων λαῶν τῆς γῆς.

Ἡ Ἰνδία, ἡ ἀρχαιοτάτη αὕτη τοῦ πολιτισμοῦ ἐστία, περιέβαλε τὸν χορὸν μὲ ἐπίσημον θρησκευτικὸν χαρακτῆρα. Εἰς τοὺς εὐφαντάστους ἐκείνους τῆς μεσημβρίας λαοῦς, τοὺς διὰ παντός τρόπου ἐκδηλοῦντας τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀγάπην καὶ ἐνθουσια-

Η ΕΝ ΤΗΝΩ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ἐπὶ τῇ ἐπετειῇ εὐρέσει τῆς ἱεράς εἰκόνας τῆς Εὐαγγελιστρίας

Ἡ νῆσος Τήνος, μία τῶν Κυκλάδων, γνωστὴ εἰς ἅπαντα τὸν χριστιανικὸν κόσμον διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἄγει τὴν προσεχῆ Τετάρτην χαρμύσινον ἑορτὴν. Σύμπας ὁ λαὸς τῆς Τήνου σκιρτᾷ καὶ ἀγάλλεται ἐπὶ τῇ ἐπετειῇ ἑορτῇ τῆς εὐρέσεως τῆς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου.

Τὴν 30 Ἰανουαρίου 1823 ἀνευρέθη ἡ εἰκὼν, τὸ σεπτὸν Παλλάδιον, τὸ καύχημα τῆς νήσου, ἡ ἐλπίς τῶν εἰς αὐτὴν προστρέχόντων, κατὰ τρόπον παράδοξον καὶ ἐκστατικόν.

Εἰς γυναικεῖον μοναστήριον, μίαν ὥραν ἀπέχον τῆς πόλεως, πρὸς βορρᾶν αὐτῆς, ἐπὶ ὄρους ὄρους ὑψηλοῦ, μονάζουσιν 100 περίπου μοναχῆί. Μετὰ τῶν ἄλλων ἐμόναζε γυνὴ τις Πελαγία, ἀφιερωθεῖσα εἰς τὸν μοναχικὸν βίον ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, πρεσβυτίς ἤδη, ὡς ὀγδοήκοντα ἐτῶν, βίον σεμνὸν καὶ ἐνάρετον ἐξησκημένην.

Τῷ 1822 κατὰ μῆνα Ἰούλιον, προσευχομένη ἐν καιρῷ νυκτός, ὅπως τὴν ἐπιούσαν Κυριακὴν κοινωνήσῃ τῶν ἀρχάντων μυστηρίων, βλέπει ἐνώπιόν της γυναῖκα περιβεβλημένην ἄρητον αἴγλην καὶ λαμπρότητα. Αὕτη προστάζει τὴν μοναχὴν ν' ἀπέλθῃ ταχέως εἰς ἓνα τῶν προκρίτων τῆς πόλεως, Σταματέλον Καγκάδην, νὰ τῷ εἴπῃ νὰ ἐκχώσῃ τὸν οἶκόν της, κείμενον ὑπὸ τὸν ἀγρὸν τοῦ Ἀντωνίου Δοξαρά, πλησίον τῆς πόλεως, καὶ νὰ ἐπιστατήσῃ ὁ ἴδιος, ἵνα ἀνεγερθῇ λαμπρῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς. Ἡ μοναχὴ ὄλη ἐκχαμβος ἵστατο ἀπορούσα καὶ διαλογιζομένη, ἀλλὰ μὴ τολμῶσα ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τινὰ ὅτι εἶδε καὶ ἤκουσε. Μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας, τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἡμέραν παρουσιάζεται καὶ αὐτὴς ἡ ἐκλαμπρὸς ἐκείνη γυνὴ τὰ αὐτὰ διατάσσουσα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μοναχὴ καὶ πάλιν ἐσιώπησεν ἐμφανίζεται αὐτῇ τὸ τρίτον, Κυριακὴν, ἐλέγχουσα μετ' ὀργῆς τὴν ἀπειθειαν αὐτῆς καὶ ἀπειλοῦσα, ἄν καὶ τρίτον παρακούσῃ.

— Καὶ πόθεν ὁ ἄνθρωπος, πρὸς τὸν ὅποιον μὲ στέλλεις, εἶπεν ἡ μοναχὴ μετὰ δέους, θέλει δυνήθῃ νὰ σοὶ κτίσῃ τὸσον λαμπρὸν καὶ μεγαλοπρεπῆ, ὡς λέγεις, οἶκον;

— «Ἐγὼ θέλω οἰκονομήσει τὰ πάντα, τῇ λέγει.

— Καὶ τίς εἶσαι, Κυρία μου, ἐρωτᾷ ἡ μοναχὴ, ἥτις ὀργίζεται κατ' ἐμοῦ καὶ μὲ προστάζεις τοιαῦτα;

— Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην τῇ ἀπεκρίνατο.

— Αἰνεῖτε, Οὐρανοί, Θεοῦ τὴν δόξαν, ἀνέκραξεν ἡ μοναχὴ καὶ τρέχουσα ἦλθε πρὸς τὴν ἡγουμένην, πρὸς ἣν διηγείται τὰ πάντα μετὰ φόβου καὶ τρόμου. Ἡ δὲ ἡγουμένη, γνωρίζουσα τὸν ἐνάρετον βίον τῆς μοναχῆς, στέλλει τὴν ἴδιαν ταχίιστα εἰς τὸν ἐπίτροπον Καγκάδην, οὗτος δὲ εἰς τὸν ἀρχιερέα τῆς νήσου Γαβριήλ, ὅπως ἐξετάσῃ αὐτὴν πνευματικώτερον. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀκούσας αὐτῆς, προσκαλεῖ τοὺς προκρίτους τῆς πόλεως καὶ τὸν κληρὸν καὶ προτρέπει νὰ ἐπιχειρηθῶσι τοῦ ἔργου. Ἐκδίδει δὲ καὶ ἐγκύκλιον εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς Τήνου, παρακινῶν νὰ συνδράμωσιν ὅσον ἐκάστη ἡδύνατο.

Οὕτω γενομένης ἀνασκαφῆς εἰς τὸ ὑποδειχθέν μέρος, ἐνθα οὕτε ἐρείπια, οὕτε ἴχνος κτιρίου τινὸς ἐφαίνετο, μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀνεκαλύφθησαν ἐρείπια οἰκοδομημάτων παλαιοῦ ναοῦ, ὡς εἰκάζεται ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ τὸ παρὰ τὸν νάρθηκα τοῦ ναοῦ φρεσρ.

Τὴν 30 Ἰανουαρίου 1823, ἑορτὴν τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, ἐνθ' ὅσοι ἐργαζόμενοι ἐσπευδον νὰ ἐξομαλύνωσι τὸ ἔδαφος τοῦ παλαιοῦ τούτου ναοῦ, ἀνευρέθη ἡ εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου περὶ τὴν ἄκρην τοῦ νάρθηκος, διχοτομημένη νεώστ

σμόντων, δὲν ἤρκεσε μόνη ἡ μουσικὴ εἰς ἐξύμνησιν καὶ λατρείαν τῶν θεῶν. Ὁ χορὸς ἀπετέλεσεν ἀναπόσπαστον μέρος τῶν πρώτων θρησκευτικῶν αὐτῶν πανηγύρεων. Τὸν αὐτὸν ἐπίσημον καὶ πομπώδη χαρακτῆρα ἔφερον ὁ χορὸς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὰ ἀρχαιότατα ἔτη τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ λαοῦ τούτου.

Ἐν Κίτῃ καὶ ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων χρόνων ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ ἐπεδίδοντο μετὰ πάθους εἰς τὸν χορὸν. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ὁ χορὸς προήχθη εἰς τελείαν ἀσκητικὴν τέχνην, δι' ἧ καὶ ὁ Ξενοφῶν λέγει, «οὐδ' ἐν ἀργὸν τοῦ σώματος ἐν τῇ ὀρχήσει ἦν, ἀλλ' ἅμα, καὶ τράχηλος καὶ σκέλη καὶ χεῖρες καὶ πόδες ἐγυμνάζοντο». Ὁ δὲ Λουκιανὸς ἐν τῇ ἀξιολόγῳ περὶ ὀρχήσεως διατριβῇ αὐτοῦ ἀποκαλεῖ ἐνθουσιωδῶς τὸν χορὸν «ποικίλον τι καὶ παναρμόνιον καὶ πολύμοσον ἀγαθόν». Θευματικῶς ἐξησκούντο τὰ σώματα τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης διὰ χορὸν ἀσκητικῶν, ἐν οἷς ὁ πυρρίχιος τὴν πρώτην κατεῖχε θέσιν.

Ὁ κατ' ἐξοχὴν ὄμως χορὸς, ὃν αἱ παρθέναι ἐχόρευον μετὰ τῶν ἀνδρῶν, ἦτο ὁ ὄρμος, ὃν ἐχόρευον κυκλικῶς, κρατούμενοι ἀπὸ τῶν χειρῶν καὶ ἀποτελοῦντες εἶδος πλεκτάνης, περὶ οὗ ὁ Λουκιανὸς ὡς εἶναι τὸν ὄρμον ἐκ σωφροσύνης — ἐννοεῖ τὰς παρθένους — καὶ ἀνορία — ἐννοεῖ τοὺς νέους — πλεκόμενον καὶ καθ' ἃ διδάσκει ἡμᾶς ὁ Ὀμηρος, εἰσάγων τὸν Ὑφαιστον, ποιοῦντα ἐν τῇ ἀσπίδι τοῦ Ἀχιλλέως χορὸν:

Ἐνθα μὲν ἦθεοι καὶ παρθέναι ἀλδρεῖσθαι, ὄρχευντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες. (Ἰλ. Σ. 593).

Παρὰ τοῖς Ρωμαίοις ὁ χορὸς περιωρίσθη ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς τελεταῖς καὶ εἰς τὰς μυστικὰς τῶν γυναικῶν συναθροίσεις. Ἄλλ' ἐπέρχεται ὁ πολιτισμὸς τῶν βορείων χωρῶν, αἵτινες ἐπαναφέρουσιν εἰς τὰ κοινωνικὰ ἔθιμα τὸν παρὰ τῶν Ρωμαίων ἐξελειφθέντα χορὸν. Ὁ μεσσίων ἐνισχύει τὰς χορευτικὰς τῶν λαῶν διαθέσεις, οἱ χοροὶ ὄμως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁμοιάζουσι μᾶλλον ἄλματα ἀκανόνιστα γυμναστικά ἢ χοροὺς ρυθμικούς. Ἰσπανοὶ τινες χοροὶ ὡς ἡ σαρμαπάντα ἀναδεικνύονται κατὰ τὴν χρονικὴν ταύτην περίοδον μὲ ὠρισμένους ρυθμικούς καὶ ἐμμελεῖς κανόνας, μέχρις οὗ ἡ Γαλλικὴ ἐπαύλαστιας ἐπιφέρει γενικὴν καὶ ἐπὶ τῶν χορῶν ἐκείνων μεταρρύθμισιν, εἰσάγουσα πόλκας, μαζούρκας, βάλσερ, σκωτικὸς καὶ τετραχόρους. Ὁ χορὸς ἐνταῦθα φθάνει ἀποκλίνας τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ του. Τὴν φυσικὴν ταύτην τοῦ ἀνθρώπου καὶ ψυχαγωγικὴν ἔφεισιν ὁ νεώτερος πολιτισμὸς διέφθειρε, κατέστρεψε καθ' ὅλοκληρίαν.

Δὲν χορεύουσι σήμερον ὡς ἄλλοτε μεταξύ φίλων καὶ οἰκείων ἐν ἀρελῇ καὶ ἀνεπιδέκτῳ περιβολῇ. Δὲν χορεύουσιν ὑπέκουσιν εἰς τὴν ἔμφυτον ἐκείνην ὀρμὴν τῆς νεανικῆς ψυχῆς, εἰς ἣν ὑπείκει τὸ ἀνά τοὺς αἰθέρας ἱπτάμενον πτηνόν, δὲν χορεύουσιν, ἵνα διασκεδάσωσιν ἐνταῦφ δὲ καὶ ἰσχυροποιήσωσι τοὺς μῦς τοῦ σώματος. Οἱ χοροὶ σήμερον, οἱ μεγάλοι καὶ ἐπίσημοι χοροὶ μετὴν ματαιότητά, ἦν διεγείρουσι, μετὸν φθόνον καὶ τὰς ζυλοτοπίας, ὡς ἀναπτύσσουσι, μετὸν ζῴηρον τῶν αἰσθησεων ἐρεθισμὸν, ὃν προξενούσιν, μετὰ ψυχολογικὰ μυστήρια, ἅτινα ἀπροσδοκῆτως ἀποκαλύπτουσιν, ἀποθαίνουσιν ἀληθῶς βλάβης μᾶλλον ἢ ὠφελείας πρόξενον.

Δὲν ἔπεται ὄμως ἐκ τούτου, ὅτι ὁ χορὸς καθ' ἑαυτὸν εἶναι ἐπιβλαθὴς καὶ ὅτι ἐν εὐρυχώρῳ αἰθούσῃ, χωρὶς πολλὰ φῶτα — καὶ πρὸ πάντων τὴν ἡμέραν — ἐν κοσμίᾳ περιβολῇ αἱ νεάνιδες καὶ οἱ νέοι δύνανται νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν ἄσκησιν ταύτην, δι' ἧς τὸ αἷμα κινεῖται ταχύτερον καὶ οἱ μῦς τοῦ γυναικείου σώματος ἀνακτώσι τὴν εὐκαμψίαν καὶ ἐλαστικότητα, ἣν ἡ μακρὰ ἀκίνησις βαρμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον καταστρέφει.

παρὰ τῶν σκαπόντων καὶ καλυπτομένη ἀπὸ γῆν συμπληρωθεῖσαν ἐκ τῆς πολυκαιρίας. Ἦτο δὲ πυρίκαυστος καὶ ἀπνηθρακωμένη εἰς τὰ ὀπισθεν' ἐκ τούτου καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐρείπιων εἰκάζεται, ὅτι ὁ ἱερὸς οὗτος ναὸς ἐπυρπολήθη ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν πρὸ 850 ἐτῶν περίπου, ὅτε καὶ ἡ πόλις ἐδηρώθη καὶ ἐπυρπολήθη, οἱ δὲ διασωθέντες ἐκ τῶν κατοίκων ἀπώκισθησαν εἰς τὰ ὑψηλότερα τῆς νήσου.

Ἡ εὐρεσις τῆς ἁγίας εἰκόνας διέχυσε χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν εἰς ἅπαντας τοὺς Τηνίους, οἵτινες δὲν ἐδίστασαν νὰ ἐπιχειρηθῶσι τὴν ἀνεγερσιν λαμπροῦ καὶ πολυτελοῦς ναοῦ ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ παλαιοῦ, ἀναθέμενοι τὰς ἐλπίδας τῶν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰποῦσαν τῇ μοναχῇ: «Ἐγὼ θέλω οἰκονομήσει τὰ πάντα».

Οὕτω δι' ἀμίθου προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων καὶ διὰ χρηματικῶν συνεισφορῶν ὠκοδομήθη ὁ περιβλεπτός σήμερον ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας, ἐν ᾧ ἐτέθη ἡ ὑπὸ τῶν εὐλαδῶν λατρευομένη εἰκὼν αὐτῆς.

Τὴν παραμονὴν τῆς ἐπετείου εὐρέσεως τῆς θείας καὶ ἱεράς εἰκόνας κλειούσιν εἰς ὠρισμένην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ἅπαντα τὰ καταστήματα τῆς πόλεως, οἱ δὲ πολῖται συνέρχονται ἄθροοι εἰς τὸν ἱερὸν ναόν, ὅστις σηματολόγιστος καλεῖ διὰ κωδωνοκρουσίας τοὺς πιστοὺς. Ἐκ τοῦ Ἄνω ναοῦ φέρεται ἐν μέσῳ πνηγυρικῆς πομπῆς ἡ Πάνσπετος εἰκὼν ὑπὸ τῶν ἱερέων, προπερευομένην ἐξαπερυγῶν καὶ τῶν ψαλτῶν ψαλλόντων: «Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοὶ, ποῦ ἀνευρέθη ἡ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου Μαριάμ κτλ.». Εἰς τὸν Κάτω ναὸν τελεῖται ὁ ἑσπερινὸς καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡ λειτουργία περὶ δὲ τὴν ὥραν τοῦ ἑσπερινοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως ἐπαναφέρουσιν αὐτὴν εἰς τὸν ἄνω ναὸν ψάλλοντες: «Ἀλαλὰ τὰ χεῖλη τῶν ἀτεθῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν κτλ.».

«Σκιρτᾷ καὶ ἀγάλλεται Τηνίων πόλις καὶ ἐν λαμπρᾷ πανηγύρει τὴν εὐρεσιν ἑορτάζει εἰκόνας Σῆς, Πανάμωμε, χαρὰς κερρούσης σύμβολα πᾶσι τοῖς κινδυνεύουσιν ὑπὲρ Πατρίδος κτισθούσης καὶ πίστεως ὀρθοδόξου».

Ἐρ Τήνῳ τῇ 26 Ἰανουαρίου 1891.

Στυλιανῆ Καρλῆ.

ΟΙ ΚΡΕΜΑΣΤΟΙ ΚΗΠΟΙ.

ΤΑ ΑΝΘΘ Ο ΩΡΙΑΙΟΤΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΙΘΟΥΣΩΝ

Μία τῶν χειρῶν πρᾶξεων τοῦ χειμῶνος εἶναι ὁ θάνατος τῶν ἀνθέων. Ὁ ὀφθαλμὸς ἐξαντλεῖται προσπίπτων πάντοτε ἐπὶ τῶν κατεσκληρῶν καὶ σκοτεινῶν τῶν κλάδων δένδρων, ἐπὶ τοιῶν γυμνῶν καὶ μονοτόνων. Ἄγνοῦ ἔν ἔχον δικαίον οἱ ποιηταὶ νὰ παραμοιάζωσι τὴν γυναῖκα πρὸς τὰ ἄνθη, το βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι τὰ ἄνθη εἶναι οἱ ἄριστοι καὶ εὐγενέστατοι σύντροφοί μας, καὶ ὅτι ἡ καλλιέργεια καὶ περιποίησις αὐτῶν εἶναι ὠφέλια καὶ ψυχαγωγία διὰ πᾶσαν γυναῖκα ἐνασχολησῆς.

Δὲν ἀγαπῶμεν τὰ ἄνθη μόνον διότι εὐωδιάζουσιν, διότι οἱ ὠραῖοι χρωματισμοὶ τῶν ἱκανοποιοῦσι τὴν ὄρασίν μας. Τὰ ἀγαπῶμεν διότι παρακολουθοῦμεν εἰς τὸν μικρὸν κηπὸν μας, εἰς τὰς ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν γάστρας μας τὴν βλάστησιν τοῦ φωτοῦ, τὴν καθ' ἑκάστην ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, τὴν γέννησιν τοῦ μικροῦ κάλυκος, διότι παρέχουσιν ἡμῖν τὴν χαρὰν τῆς προσόδου, διότι ἔχουσιν ἀνάγκη τῆς ἀγάπης καὶ περιθάλψεώς μας, διότι ἀναμείβουσι γενναϊότατα τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν κόπους μας, διότι εἶναι εὐαίσθητα καὶ ἡ ἐλαχίστη πρὸς αὐτὰ ἀμείβει μας ἐπιφέρει τὸν θάνατόν των.

Ἀλλὰ τὸν χειμῶνα ὀλίγα ἐξ ἡμῶν ἀπολαμβάνουσι τῆς εὐχαρίστου ταύτης τῶν ἀνθέων ἀπολαύσεως. Καὶ ὅμως ὑπάρχει τρόπος ἐν μέσῳ χειμῶν νὰ ἀπολαύσῃ τις ἐντὸς τοῦ ὁμιατίου του τῆς τέρψεως ταύτης.

Πληροῦτε δοχεῖον ἢ γάστραν ὕδατος, κόπτετε τεμάχιον φανελάς ἀκριβῶς τοῦ σχήματος καὶ τοῦ μεγέθους τοῦ δοχείου σας, δι' ἧς καλύπτετε ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, χωρὶς νὰ ἀφήσῃτε νὰ βυθισθῇ ἐν τῷ ὕδατι. Ρίπτετε ἐπὶ τῆς φανελάς ἀραιὸς ὀλίγους κόκκους λινοῦ, συνάπης ἢ χλόης, καὶ τοποθετεῖτε τὸ δοχεῖόν σας ἐπὶ ἐν ἡμερώνων εἰς δωμάτιον ὀλίγον σκοτεινόν. Μετὰ εἰκοσι τέσσαρας ὥρας ἐπαναφέρετε τὸ δοχεῖον εἰς δωμάτιον θερμόν. Ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἡμερῶν τὸ δοχεῖον μεταβάλλεται εἰς τεχνιτὸν κηπίσκον, οὕτινος οἱ

κλώνοι καλύπτουσι βαθμηδὸν τὴν γάστραν. Ἀνὰ πᾶσαν τρίτην ἡμέραν, ὑπεγείρετε τὴν φανελάν ἐκ μιᾶς γωνίας καὶ διὰ μικροῦ κοχλιαρίου ἀφαιρεῖτε τὸ ὕδωρ, ὅπως ἀνταλλάσσετε διὰ νέου.

Ἐὰν δ' ἔχητε τὴν τύχην νὰ διατηρῆτε ἐν θερμοκηπίῳ ἄνθη ἢ νὰ στολιζήτε κατὰ τὰς ἑσπερίδας ἢ τὰς ἡμέρας τῆς ὑποδοχῆς τὰς αἰθούσας σας δι' ὠραίων φυσικῶν ἀνθοδεσμῶν, δύνασθε νὰ ἐκπληρῆτε τὰς φιλίας σας καὶ νὰ προκαλέσητε τὸν θαυμασμόν παντὸς φιλανθοῦς διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου: Ἡ τέφρα τοῦ πούρου ἔχει ἀλκαλικὰς ἰδιότητας. Ἐὰν διὰ τῆς θερμῆς τέφρας τοῦ σιγάρου ἐγγίσητε τὰ πέταλα ἐνὸς ἐρυθροῦ πελαργονίου, θὰ ἴδῃτε πάραυτα ἀποτυπώμενας ἐπ' αὐτοῦ κηλίδας ζωηροῦ κυανοῦ ἢ πρασίνου χρώματος. Ἐπὶ τῶν πετάλων τῶν τριανταφύλλων, τῆς ὀρτενσίας, τοῦ τριφυλλίου, τοῦ πυκνοκόμου, τοῦ ἴου, τῆς ἀργίας κληματίδος τὰ διὰ θερμῆς τέφρας σιγάρου στίγματα φέρουσι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Ποῖα λοιπὸν ἐκπληρῆσι σπανίων καὶ πολυτίμων ἀνθέων ἐπιφυλάσσετε εἰς τὰς φιλίας σας, αἵτινες θαυμάζουσι τὰ ἐντὸς τῶν δοχείων τριαντάφυλλά σας ἢ τὰ λοιπὰ ἄνθη μὲ τὸσον ἄσυνήθεις καὶ πρωτοφανεῖς διὰ τὰ ἄνθη ταῦτα χρωματισμούς. Τὰ λευκὰ τριαντάφυλλα χρωματίζονται κίτρινα διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου.

Ἐλένη Γεωργιάδου.

Τὰ Ἡμερολόγια τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν», καίτοι ἀνὰ πολλὰς χιλιάδας ἀντιτύπων ἐκτυπωθέντα, ἐξηνητλήθησαν. Ζητοῦμεν λοιπὸν συγγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομητριῶν, αἵτινες ἐζήτησαν τοιαῦτα κατὰ τὸ τελευταῖον δεκαήμερον, καὶ ὡς ἀδυνατοῦμεν νὰ εὐχαριστήσωμεν. Ταχυδρομικῶς ἐπιστρέφομεν αὐταῖς τὸ ἀποσταλὲν ἡμῖν ἀντίτιμον.

Ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου γενήσεται τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου. Τὸ ἀποτέλεσμα δ' αὐτοῦ δημοσιευθήσεται ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» τῆς 24 Φεβρουαρίου.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. ἀντιπρόσωποι ἡμῶν, πρὸς οὓς εἶχον σταλῆ ἡμερολόγια διὰ λογαριασμὸν ἡμῶν, νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον μέχρι τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν ἐκκύβευσιν τοῦ λαχείου προθεσμίας, ἵνα μὴ ἀποκλεισθῶσι τοῦ δικαιώματος τοῦ λαχείου αἱ παρ' αὐτῶν προμηθευθεῖσαι ἡμερολόγια.

ἹΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΗΔΙΟΥ ΔΑΚΤΥΛΙΟΥ

(Συνέχεια ἴδε φύλλον 192)

Κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ὡς πρὸς τὴν τελετὴν τοῦ γάμου, ἔθιμα, ὁ μελλόνυμφος ἐλάμβανε παρὰ τοῦ ἱερέως τὸν δακτύλιον, ὃν ἤδη εἶχεν οὗτος εὐλογῆσει (δικασώζεται δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἡ τοιαύτη εὐλογία παρὰ τῇ ἐν Ἀγγλίᾳ ἰσχυροῦσῃ ἐκκλησίᾳ) καὶ κρατῶν τὴν δεξιὰν τῆς μελλονύμφου τοῦ ἐν τῇ ἀριστερᾷ τοῦ χειρὶ, ἀπήγγελλε τοὺς λόγους.

«Διὰ τοῦ δακτυλίου τούτου ἐγὼ νυμφεύομαί σε»

Καὶ ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, ἔθετε τὸν δακτύλιον εἰς τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς χειρὸς λέγων: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς», εἶτα εἰς τὸν πρώτον δάκτυλον, διὰ τῶν λόγων «καὶ τοῦ Ἰησοῦ», κατόπιν εἰς τὸν δεύτερον δάκτυλον, προσθέτων «καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», τέλος δὲ διὰ τοῦ «Ἀμήν» εἰς τὸν τρίτον δάκτυλον, ἐνθα καὶ ἔμενε πλέον.

Σὺν τῇ παρόδῳ ὄμως τοῦ χρόνου, ὁ δακτύλιος ἐπεκράτησε νὰ τίθηται εἰς τὸν τέταρτον δάκτυλον, ἔθιμον ἐπικρατοῦν καὶ μέχρι σήμερον.

Πασιγνωστὸν ὡσαύτως εἶναι, ὅτι τὴν σήμερον ἐν πάσῃ γαμηλίῳ τελετῇ ὁ δακτύλιος εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖος κατ' αὐτὰς τῆς ἐκκλησίας τὰς διατάξεις. Δὲν προβαίνει ὄμως ἡ ἐκκλησία ἐπὶ τοσοῦτου, ὥστε εἰδικὰς περὶ τοῦ δακτυλίου νὰ ἔχηται παρὶτήσεις, ὡς π. χ. περὶ τοῦ μεγέθους ἢ τοῦ βάρους αὐτοῦ, τῆς ἀξίας ἢ τοῦ μετάλλου. Καὶ ἐν Ἑλλάδι μὲν δὲν γνωρίζομεν, ἐὰν ἐγένετο ποτε παρέγκλισις τις ἀπὸ τῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τῆς χώρας ἐθίμων ὡς πρὸς τοῦτο,

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὄμως, τῇ χώρα ταύτῃ τῆς ἰδιοτροπίας, πολλὰ ἀναφέρονται. Οὕτω, διάσημος Ἀγγλὸς συγγραφεὺς, ὁ κ.

Βούδ, ἔν τινι ἀξιοσπουδάστῳ αὐτοῦ συγγραφεῖ, ποιεῖται μνηεῖον τοῦ γάμου ἀνδρογόνου πτωχοτάτου «ὄπερ προσελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐζήτησεν, ὅπως τελέσῃ τὸν γάμον του διὰ τῆς κλειδὸς τῆς ἐκκλησίας, ἐπειδὴ αἱ ἐνοριακαὶ ἀρχαὶ δὲν τοῖς εἶχον προμηθεύσει δακτύλιον. Ὁ ἱερεὺς ὁμῶς, λέγεται, ἐκ φυσικῆς ἀβρότητας φερόμενος, ἔβουσε τὴν δυσχερεῖαν ταύτην ἄλλως. Μεταβάς δηλαδὴ εἰς τὴν οἰκίαν του, ἐπανήλθε φέρων κρικὸν παλαιὸν παραπετάσματός τινος, καὶ διὰ τοῦ ἀλλοκότου τούτου ἀντικειμένου τὸ πρωτότυπον ζεῦγος συνηνώθη διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ γάμου». Κατὰ τὴν τελευταίαν ὁμῶς ἐκατονταετηρίδα, παρὰ τοὺς διαταγμοὺς τοῦ ἱερέως τούτου, ἡ ἐκκλησία τῆς χώρας ἐκείνης οὐκ ὀλίγους διὰ τῆς κλειδὸς τῆς ἐκκλησίας ἐτέλεσε γάμους. Ἀναφέρεται, ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ δούξ Χάμιλτων, ἐνυμφεῦθη διὰ κρικὸν παραπετάσματος κλίνης, πρὸς δὲ ὅτι καὶ γνωστοτάτη τὴν σήμερον γυνὴ ὑπανδρεύθη διὰ δερματίνου δακτυλίου, ἀποτηθέτος ἐγκαρσίως ἐκ τοῦ δακτύλου τοῦ χειροκτίου τοῦ μελλονόμενου τῆς. Ὁ ἐξ ἀμυγῶν χρυσοῦ κρικὸς τέλος, διὰ μακρῶς καθιερωθεὶς χρήσεως, εἶναι ἀναντιρρήτως ἀναγκαιότατος εἰς τὴν τοῦ γάμου διάταξιν.

Τῇ ἀληθείᾳ, πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν, ἐγένετο παραδεκτὸς ὡς ὁ μόνος κατάλληλος διὰ γαμήλιον δακτύλιον, διότι καὶ ἀρχαιοτάτοι δακτύλιος, Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, εὐρέθησαν φέροντες ἐπιγραφάς, οἱ αἱ Bonum Vitam-Amo te, amame, τὸν εὐδαίμονα (εὐχομαι).— Ἀγαπῶ σε, ἀγάπα με, ἀλλὰ καὶ δακτύλιοι αὐτῆς τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος σώζονται, φέροντες ἐκ τε τῶν ἔξω καὶ ἔσω, ποικίλλας ἀρχάς, ὀνόματα ἢ καὶ ἀξιώματα ὅλα γεγλυμμένα. Οὕτως, ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπιδεικνύονται δακτύλιοι φέροντες τὰς ἐξῆς ἐπιγραφάς.

« Ἡ ἐνώσις μας, ἔργον Θεοῦ ἦτο».
 « Τῇ ὑπόσχεσιν, ἣν ἔδωκα, θέλω πάντοτε κρατεῖν».
 « Ὁ Θεὸς εἶθε τὰς καρδίας μας εὐθέως νὰ ἐνώσῃ».
 « Τοῦτο, ἀγάπη μου, τέλος δὲν ἔχει,
 « εἶθε σὰν αὐτὸ ὁ ἔρωσ μας τέλος νὰ μὴ γνωρίσῃ».
 « Δὲν διέπραξα ἀνοησίαν, νυμφευθεὶς τὴν ὡραίαν μου Ἐλιζάν».
 Καὶ τούτων μὲν ἐμπλέων τῇ ἀληθείᾳ ποιητικῆς ἀρετῆς καὶ ἐξόχου πρωτοτυπίας δὲν ὑστερεῖ τὸ ἀκόλουθον».

« Ἄλλην θέλω εὐρεῖν, ὅταν σύ μου φύγῃς».
 Ἐνῷ ἄλλο τι, τῆς λαϊδῆς Καθάρτης, ὄπερ αὐτὴ ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ δακτυλίου τῆς τὸ 1713, ὅποτε τὸ τέταρτον ἦδη ὑπανδρεύετο, ἔχει οὕτως:
 « Ἐὰν ἐπιζήσω καὶ πέμπτον θὰ λάβω».
 Οὕτω καταφαίνεται, ὅτι ὁ γαμήλιος δακτύλιος ἔχει καὶ αὐτὸς ἱστορίαν τε καὶ μυθολογίαν. Δυνατὸν νὰ εἴπῃ τις, ὅτι αἱ περιπέτειαί του ἐτελείωσαν πλέον. Πιθανόν. Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἦναι, φρονῶ, ὅτι δὲν ἠθέλωμεν ῥιψοκινδυνεύσῃ προμαντεύοντες, ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ ἀνθρώπινος βίος διατελεῖ ὡς εἶναι, ἐπὶ τοσούτων ὁ γαμήλιος δακτύλιος θέλει ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, ὡς τὸ διαρκὲς σύμβολον ἀφοσιώσεως, πίστεως, καὶ ἀγάπης.

Ἀθήνησι, 8 Νοεμβρίου 1890.

Ρόζα Α. Ἰωαννίδου

ΠΛΗΡΕΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ

Ἐν Ἑλλάδι καὶ καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Ἀνατολήν, οὐδ' ἐν ὑπάρχει Γυμνάσιον θηλέων, ἐνῷ περὶ τὰ 60 γυμνάσια ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ καὶ δούλῃ Ἑλλάδι λειτουργοῦσι πρὸς ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀρρένων. Τοιαύτη ὀλιγοῦσα πρὸς ὑψηλοτέραν παιδείαν καὶ πνευματικὴν μόρφωσιν τοῦ γυναικείου φύλου παρ' ἡμῖν οὐτε δικαία εἶναι, οὐτε εἰς κανονικὴν ἀρμονίαν συντελεῖ, οὐτε τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν παραγωγὴν τοῦ ἔθνους βοηθεῖ. Ἐπειδὴ δὲ ἦδη οὐκ ὀλίγοι νεάνιδες ὀργῶ-

σαι πρὸς τὰ φῶτα ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκτήσωσι πλήρη γυμνασιακὴν παιδείαν, ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρθεναγωγείου Σιμοπούλου-Σκορδέλη, προθυμομένη ν' ἀναπληρῶσῃ τὴν σπουδαίαν ταύτην ἔλλειψιν, ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ τάξεις ἀνωτέρας, ἐν αἷς αἱ Ἑλληνίδες δύνανται νὰ διδάσκωνται πλήρη τὴν σειράν τῶν γυμνασιακῶν μαθημάτων (Ἑλληνικά, Λατινικά, Μαθηματικά κλπ.).

Αἱ τάξεις αὗται κύριον μὲν σκοπὸν ἔχουσι τὴν μετάδοσιν πλήρους γυμνασιακῆς παιδείσεως καὶ εἰς τὸ παρ' ἡμῖν γυναικεῖον φύλον, παρομαρτοῦν δὲ πλεονέκτημα κέκτηνται νὰ καταστήσωσι καὶ εἰς τὰς Ἑλληνίδας προσιτὰς τὰς πανεπιστημιακὰς σπουδὰς. Διότι αἱ ἀποφοιτῶσαι ἐκ τῶν τάξεων τούτων θὰ δύνανται, ὑφιστάμεναι τὰς νομίμους ἐξετάσεις ἐν τινι τῶν γυμνασίων τοῦ Κράτους, νὰ λαμβάνωσιν ἀπολυτήριον γυμνασίου παρέχον εἰς αὐτὰς τὸ δικαίωμα τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐγγραφῆς.

Ἐν ταῖς τάξεσι ταύταις θὰ διδάσκωσι καθηγηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν γυμνασίων ἐγκριτότατοι.

Ἡ λειτουργία τῶν ἀνωτέρων τούτων τάξεων θ' ἀρχίσῃ εὐθὺς ὡς ἐγγραφῶσι τοὐλάχιστον 12 μαθήτριαι.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ γίνονται δεκταὶ οἰκίστοι μαθήτριαι.

Ἡ Διεύθυνσις πέποιθεν ἐπὶ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ὑποστήριξιν πάντων τῶν φίλων τῆς προόδου τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ κοινωφελούς αὐτῆς σκοποῦ.

Ἡ Διεύθυσις
ΑἘΛΘΑΙΑ ΒΑ. ΣΚΟΡΔΕΛΗ

ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΑΙΣ

Ἐναρξίς τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου τούτου ἐγένετο τὴν 17ην Ἰανουαρίου ἡμέραν Πέμπτην. Ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Ἀθηνῶν τῇ προσκλήσει τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης ἐτέλεσε τὸν ἀγιασμόν, παρόντων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργοῦ κ. Ζαΐμη, τοῦ κλειδούχου τῆς Βασιλίσσης κ. Δ. Μεσσαλιᾶ, τῆς κυρίας Αἰκ. Σαπουντζάκη.

Τὸν εὐεργετικὸν τῆς σχολῆς ταύτης σκοπὸν ἐξῆρε καταλλήλως ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν κ. Σηπλιωτόπουλος, θρησκευτικὴν δὲ προσλαλίαν ἀπηύθυνε τοῖς μαθηταῖς ὁ κ. Λαμπάκης καὶ ἡ κ. Κεχαγιᾶ ὠμίλησεν αὐτοῖς ἐν ὀνόματι τῶν μητέρων τῶν, συγκινήσασα τοὺς ἀτυχεῖς ἐκείνους μέχρι δακρύων.

Πλὴν τῆς ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς, ἣν ἀνέλαβον τελειοφοίτοι τοῦ γυμνασίου ὑπὸ κράτησιν καὶ αὐτοὶ διατελοῦντες, τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος τὴν διδασκαλίαν ἀνέλαβεν ὁ κ. Λαμπάκης, τῆς ἠθικῆς ἡ κ. Καλλιόπη Κεχαγιᾶ καὶ τῆς μουσικῆς ὁ κ. Νάζος.

Ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλίσσα ἀνέθηκεν εἰς διακεκριμένας τῆς πόλεως μας κυρίας τὴν σύστασιν ἐπιτροπῶν, αἰτίνας θέλουσι μεριμνήσει, ὅπως τοιαῦτα σχολεῖα ἰδρυθῶσι καθ' ἀπάσας τὰς φυλακάς τοῦ Κράτους.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Μεγάλη εὐεργεσία τῶν Ἰνδῶν. Ἡ δεσποινὴς Αἰκατερίνα Δρέζελ ἐκ Πισσοβόργου ἱδρυσεν θρησκευτικὸν τάγμα, σκοποῦν τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν μαρῶν Ἰνδῶν τῆς βορείου Ἀμερικῆς. Ἡ φιλόφρων αὐτὴ κυρία διανύει μόλις τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, ἀφίερσε δὲ διὰ τὸν σκοπὸν τούτων τὴν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμ. καὶ 600 χιλ. λιρῶν στερλ. ἦτοι 40 ἑκατομμ. φρ. περιουσίαν τῆς. Ἠγόρασεν ἐν Ἀρουνδὲλ παρά τὴν Οὐασίγγτων κτήμα, ἐν ᾧ θὰ ἰδρυθῇ μονὴ καὶ σχολεῖα διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν Ἰνδῶν κορασίδων, ἃς ἡ ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ χρεῖα καταδικάζει εἰς βίον ὀδυρῶν καὶ φρικῶδη.

Αἱ Δανίδες ὑπὲρ τῶν ἐγκαταλειπομένων παιδιῶν. Μεγά συλλογήτηριον ἐνηργήθη κατ' αὐτὰς ἐν Δανίᾳ παρά τῶν Ἠνωμένων Σωματείων τῶν γυναικείων ἔργων καὶ ἰδρυμάτων. Ἡ κ. Λουίζα Νορλάνδου διεύθυντρια Παρθεναγωγείου συνηγόρησε θερμῶς ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν μικρῶν, ἃτινα ἐγκαταλείπουσιν οἱ σκληροὶ γονεῖς τῶν.

Γυνὴ πολὺγλωττος. Ἀπεβίωσε κατ' αὐτὰς ἐν Βάδῃ ἡ διάσημος Ἀσπυλολόγος καὶ καθηγήτρια τῆς ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημίας τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν κ. Καμιλλα-Βουστία, Ὀστούα. Ὁμιλεῖ ἐλευθέρως εἰκοσι ἑξάς γλώσσας, ἔγνωσκε δὲ φιλολογικῶς τὴν ἀραβικὴν — ἣν καὶ ἐδίδασκεν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν

τῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Βιέννης — τὴν τουρκικὴν, τὴν μαγδαρικήν καὶ κροατικὴν, τὴν περσικὴν, τὴν σανσκριτικὴν καὶ τὰ κυριώτατα σλαβικὰ ἰδιώματα. Ἐκ τῶν Ἑυρωπαϊκῶν γλωσσῶν ἐγίνωσκεν ἄριστα τὴν γερμανικὴν, τὴν ἀγγλικὴν, τὴν ἰσπανικὴν, καὶ τὴν ἰταλικὴν. Κατὰ τὸ 1879 ἐδημοσίευσεν μέγα λεξικὸν τουρκομαγδαρικόν, ὄπερ θεωρεῖται ὡς κλασικὸν τέλειον ἔργον.

Γυνὴ καθήγητὴς Πανεπιστημίου. Αἱ Ἀμερικανίδες ποιοῦνται καθ' ἑκάστην καταπληκτικὰς προόδους. Τὴν ἔδραν τῆς Γυναικολογίας ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χικάγου, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ καθηγητοῦ Οὐίλιαμ Βυφὲρ, κατέλαβεν ἡ ἰατρός κ. Μαρία Μέγγλερ. Ἡ διδασκαλία τῆς νεαρῆς διδάκτορος ἐνεποίησεν αἰσθησὴν εἰς τοὺς φοιτητικὸς κύκλους, οἵτινες μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποφάινονται περὶ τῆς καθηγήτριας τῶν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἐπανελήθησαν τακτικῶς αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς. — Ἀπεβίωσεν ἡ ἱστορικὴ δεσποινὴ Ρεγγίνα Γιαννίτση ἡ κόρη τοῦ Τουρκοφάγου Νικηταρᾶ. — Ὁ κ. Ν. Γ. Ζαρίφης προσήνηκε 10,000 δρ. ὑπὲρ τοῦ ἀνεργειομένου μεγάρου τοῦ Φιλ. Συλλόγου Παρνασσῶ. — Ἐξεδόθη τέλος ὁ Σουλτανικὸς Ἰραδὲς ὁ ἐπικυρῶν τὴν διακανόνισιν τοῦ προνομικοῦ ζητήματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου. Ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης θ' ἀνακάλεσῃ ἤδη τὴν παραιτήσιν του. — Εἰς τὰς ἐν Τύνιδι σχολὰς εἰσήχθη τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ αὐτοῦ: Ἑλληνοσ προξένου ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΦΑΛΗΡῶ

Ἡ ἐγγυώρις βιομηχανία ἤρξατο ἀπὸ τινος παρ' ἡμῖν προαγομένη εἰς ζηλωτὴν ἀληθῶς τελειότητα. Ἄνδρες ἐπιχειρηματῆαι καὶ φιλοπρόοδοι διεκινδύνευσαν περιουσίας, ὅπως θέσωσι τὰς βάσεις τῆς ἐθνοσωτηρίου βιομηχανίας, εἰς ἣν ὀφείλουσι τὴν ἀκμὴν καὶ προδὸν τῶν πάντων τὰ εὐνομούμενα ἔθνη τῆς Εὐρώπης. Ὅ,τι δὲ ἡ Ἑλληνικὴ ἰδιοφυία δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ θαύματα, ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐπιτυχίας, ἣτις ἔσπεψε τὰ πρῶτα βήματα τῶν παρ' ἡμῖν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων.

Τὸ ἐν Φαλήρῳ νέον ἐργοστάσιον τῆς ἀνωμένου ὑφαντουργικῆς ἐταιρίας ἐπέτυχε τόσον εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐριούχων καὶ μαλλίνων ὑφασμάτων, ὥστε δὲν ὑπάρχει πλέον Ἑλλῆν μὴ προμηθευόμενος ὑφάσματα δι' ἐνδυμασίας ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τούτου.

Ἡ ποιότης πάντων τῶν ὑφασμάτων τοῦ ἐργοστασίου τούτου ὑπερβαίνει σχεδὸν ὡς πρὸς τὴν λεπτότητα καὶ στερεότητα τῆς

20 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 20

ΓΑΜΟΣ ΕΝ ΦΥΛΑΚῃ

— Ἄλλ' ἴδωμεν τίνι τρόπῳ δυνάμεθα νὰ ἐκμεταλλεσθῶμεν ἐπιπερ-δαιότερον τὴν ἀπόδειξιν ταύτην.

— Αὐτὸ ἀποβλέπει σὰς, κύριε Ραμελαῖν.

— Ἐχεῖς δικαίον. Ἐχομεν τὸν πῖλον, ἀλλὰ ὑπολείπεται ἔτι ὁ ἀνθρωπος. Ὁ Ἰάκωβος εἶναι ἀθῶος. Ἄλλ' ὑπάρχει βεβαίως εἰς ἔνοχος, ὅστις τὴν μικρὰν ταύτην ὄπην μετέτρεψεν εἰς φρικῶδη πληγὴν, ὅστις εἶχε συμφέρον νὰ μετατρέψῃ τὴν ἐντιμον μονομαχίαν εἰς ἀποτρόπαιον δολοφονίαν.

— Ἄλλ' ὁ ἀνθρωπος εἶναι εἰκοσάκις μεγαλύτερος τοῦ πῖλου, εἶπεν ὁ Κρεπινέ.

— Βεβαίως, ἀπήνησεν ὁ δικηγόρος.

— Εἶναι λοιπὸν εἰκοσάκις εὐκολώτερον νὰ τὸν ἀνακαλύψω καὶ θὰ τὸ πράξω, σὰς δίδω τὸν λόγον μου.

Ὁ δικηγόρος ἠτένειε τὸν Κρεπινέ μὲ ὕψος εἰρωνικόν, ἀνάμικτον μετὰ καταφανοῦς θαυμασμοῦ. Ἡ αὐτοπεποιθήσις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ τὸν ἐπληρέασε. Τῷ ἔστιν ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας, καὶ ὁ Κρεπινέ θεωρῶν ἤδη ἑαυτὸν ὑπέροχον ἀστυνομικὴν θεότητητα, ἐπανάλαβε μετ' ἐμπάσεως:

— Εὐρὸν τὸν πῖλον! Ὁ αὐρὸν καὶ τὸν ἀνθρωπον.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ἐπὶ ἀκρωρείας τινὸς τῆς παρὰ τὴν θάλασσαν ἐκτεταμένης σειρᾶς αἰῶν βρετανικῶν λόφων, ὑψοῦται ἐν τῇ κώμῃ Πενμάρῃ ἐν ἑκ τῶν

ἐργασίας καὶ αὐτὰ τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας, αἱ τιμαὶ δὲ ἀποβαίνουσι κατὰ τὸ ἡμισυ σχεδὸν εὐθηνότεραι.

Νομιζομεν, ὅτι παρέχομεν μεγίστην ἐκδούλευσιν εἰς τὰς συνδρομητῆρας μας, συνιστῶσαι αὐταῖς νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἐν Φαλήρῳ λαμπρὸν τοῦτο ἐργοστάσιον καὶ ἐκεῖθεν νὰ προμηθευθῶσιν ὡραῖα ὑφάσματα διὰ θερμὰ ἐπικνωφόρια, δι' ἐνδυμασίας τοῦ συζύγου καὶ τῶν υἱῶν των. Τὰ μεγάλα οἰκοτροφεῖα καὶ παρθεναγωγεῖα τῆς πόλεως μας δὲν πρέπει νὰ ἀπολέσωσι τὴν λαμπρὰν εὐκαιρίαν νὰ προμηθευθῶσι πᾶν τὸ χρεῖαδεις εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητριάς των ἐκ τοῦ νέου ὑφαντουργείου.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ἐργοστασίου δέχεται παραγγελίας καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, ἀποστέλλουσα εὐχαρίστως τὰ σχετικὰ δειγματολογία μετὰ τῶν τιμολογίων αὐτῶν.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΔΙ' ΕΣΠΕΡΙΔΑΣ

Ὅσαι ἐτοιμάζετε φορέματα δι' ἐσπερίδας καὶ ἐπιθυμεῖτε νὰ ἔχητε φόρεμα καλλιόσθητον καὶ κομψόν, χωρὶς νὰ δαπανήσῃτε μεγάλα ποσά, ἀποτανηθῆτε πρὸς τὴν διευθύντριαν τοῦ ἐργοστασίου γυναικείων φορεμάτων κ. Ἀθηνῶν Βιτσέντζου, ὅπισθεν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἀπέναντι τοῦ καταστήματος Ἀκριβοῦ.

Ἡ κυρία αὕτη ἐσπούδασε τὴν τέχνην τῆς εἰς ἐν τῶν μεγαλύτερων ἐργοστασίων τῶν Παρισίων, διακρίνεται δὲ ἐπὶ καλλιόσθησι, ἐκτάκτω δεξιότητι περὶ τὴν πλαστικὴν ἐπιτυχίαν τῶν περικορμιῶν, ἀκριβεῖς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης παραγγελίας, καὶ μετρίαις τιμαῖς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Δ. Θ. Μακροχώριον Κ' πόλεως. Ἀνάγκη νὰ μελετήσῃτε ἰδιαίτερος καὶ καταρτισθῆτε συμφώνως μὲ τὸ πρόγραμμα ἑνὸς οἰουδήποτε Ἑλλῆν. Γυμνασίου ἀρρένων, νὰ ὑποστήτε τὴν ἀνάλογον δοκιμασίαν, δι' ἧς θὰ χορηγηθῇ ὑμῖν ἀπολυτήριον. Δι' αὐτοῦ ἐγγράφεσθε εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Εὐχαρίστως δεχόμεθα τὴν συνεργασίαν σας. — Καν Κ. Δ. Π. Σωζούπολιν. «Ἡμερολόγια» ἀπεστάλησαν. Μήπως ἐκρατήθησαν εἰς τὸ αὐτοῦ ταχυδρομείον; Ἐξετάσατε. Ἀποδείξεις ἀποστέλλονται ἐντὸς φύλλων. Νέα συνδρομητῆρας ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Καν Μ. Ζ. Κωνσταντζάν. Φρ. χρ. 50 ἐλήφθησαν. Νέα συνδρομητῆρας ἐνεγράφησαν. Συμμορφόμεθα ὀδηγίαις σας. Μυρία εὐχαρίστιας δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Καν Χρ. Δ. Δ. Θουρίαν. Ἐληφθησαν, ἀλλὰ βεβαίως εἶναι αἱ τοῦ λήξαντος ἔτους συνδρομαί, διότι αὐταὶ δὲν εἶχον ληφθῆ μέχρι σήμερον. — Καν Ε. Α. Β. Σάμον. Ἀδυνατοῦμεν νὰ ἀποστέλωμεν «Ἡμερολόγια». Ἐξητηλήθησαν μέχρι τελευταίου. Τὸ προσ-

ἀρχαίον φεουδαλικῶν μεγάρων, μνημεῖον παρελθόντος καὶ ἐν διαφόρῳ ἐποχῇ ἀκμάσαντος μεγαλείου.

Τὸ μέγαρον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν Βαλωρῆ, ἐν αὐτῷ δὲ κατοικεῖ μέχρι σήμερον ἡ γηραιὰ μήτηρ τοῦ ἀποθανόντος μαρκησίου Γοντράν δὲ Βαλωρῆ, καὶ ἀνάδοχος τοῦ Ἰακώβου Γραμπαί.

Ἐν τῷ χωρίῳ τὸ καθιερωθὲν αὐτῇ ὄνομα εἶναι: Ἰωάννα ἡ ἰσχυρά. Καὶ ἀληθῶς, ἡ γυνὴ αὕτη ἦτο κάτοχος μεγάλης καὶ παραδόξου ὑπεροχῆς, σωματικῆς τε καὶ ἠθικῆς.

Ἐψηλὴ τὸ ἀνάστημα, φέρουσα ἐπὶ ὤμων στιβαρῶν τὰ ὀδοῦχοντα ἔτη τῆς, διετηρεῖτο ἐν ὄλῃ τῇ ἀκμῇ τεσσαρακοντούτιδος μόλις γυναικός.

Ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῆς ἡλικίας εἶχε διαγραφῆ ὁ χαρακτήρ τῆς γυναικὸς ταύτης. Ἐπρότιμα νὰ συμπαιζῇ μετ' ἀρρένων ἡλικίων μετὰ μάλλον ἢ μετὰ θηλέων, ἐξήρχετο δὲ εἰς πάντα καὶ πάντοτε νικητρία. Ἐὰν ἦτο ἀνὴρ, θὰ καθίστατο γενναῖος καὶ υπερήφανος στρατιώτης. Γυνὴ ἠρκέσθη νὰ μείνῃ καλὴ σύζυγος καὶ καλλιτέρα μήτηρ. Ὁ σύζυγός τῆς ἀποθανὼν, κατέλειπεν αὐτῇ ἑνα υἱόν, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν ἀνατροφήν ἐπέδωθε μετὰ συνέσεως καὶ ἀγάπης.

Ὅτε ὁ υἱὸς οὗτος, ἐπανελθὼν ἡμέραν τινὰ ἐκ τοῦ πολέμου, ὠδήγησε πρὸς αὐτὴν τὸν μικρὸν Ἰακώβον, τοῦ ὁποῖου ἦτο ἀνάδοχος καὶ πατήρ, ἡ μαρκησία ἀφωσιώθη πρὸς τὸ μικρὸν ὄρφανον μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς τῆς. Ὁ μικρὸς εἰσήχθη εἰς λυκείον, εὐθὺς ὡς ἡ ἡλικία του ἐπέτρεπε τοῦτο, διήρχετο δὲ τὰς ἡμέρας τῶν διακοπῶν τῶν μαθημάτων παρὰ τῇ μαρκησίᾳ καὶ τῷ ἀναδόχῳ του. Ἠγαπᾶτο παρ' ἀμφοτέρων ὡς ἴδιον τέκνον των. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἀπεπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του, ὁ Ἰακώβος, τῇ συγκαταθέσει τῆς θετῆς ταύτης μητρός του, εἰσλήθεν εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἡ μαρκησία διῆγε τὸν βίον ἐν τῷ ἐν Βρετανίᾳ μεγάρῳ τῆς, σχεδὸν μόνῃ. Ὁ υἱὸς τῆς διέμενεν ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔνθα καὶ ἐνυμφεῦθη. Ὁ ἐγγονός τῆς μετετίθητο ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, ἀναλόγως πρὸς τὰς ὑπηρεσιακὰς ἀπαιτήσεις. Διήρχετο τὸν μακρὸν βίον τῆς, ὡς ἔλεγε γελῶσα, μετὰ τῆς θρησκείας, ἣτις τὴν ἐνίσχυε,

γες έτος στέλλομεν πλείονα. Καν Γ. Π. Μ. **Αργοστόλιον**. Έπιδοθήτε εις έργον τι οικιακόν και άρησατε τας χμαίρας. — Καν Π. Π. Α. **Βραίλαν**. Έστάλησαν. — Καν Μ. Α. Φ. **Σμύρνην**. Τα φύλλα σας έστέλλοντο τακτικώς υπό την πρώτην διεύθυνσίν σας. Ώρείεστε να έιδοποιήσητε ένωρίτερον την μη λήψιν αυτών και ουχί μετά παρέλευσιν τριών μηνών. Διεύθυνσίς σας έτροποποιήθη. — Καν Αικ. Γ. Κ. **Κεφαλληνίαν**. Αμφοτέρα άπεστάλησαν. — Καν Α. Γ. Κ. **Μάλας**. Φρ. χρ. 40 έλήφθησαν. Λεξικά και « Ημερολόγια » άποστάλλονται εύχαριστως. Γράφομεν. — Καν Δ. Ζ. **Γαλάζιον**. Έπιστολή μετά συναλλαγματικής έλήφθη. Τα εις Κ/πολιν φύλλα, ίνα μη κρατώνται εις λογοκρισίας και παραπίπτουσιν, ως συνέβαινε άλλοτε, στέλλονται κατ' εϋθειαν εις τον έκει αντιπρόσωπόν μας, όστις διανέμει αυτά. Έγράψαμεν αυτώ και έλπίζομεν ότι συμμορφώθη όδηγίαις μας. — Καν Ε. Στ. **Τρίπολιν**. Θερμώς εύχαριστούμεν δι' ώραϊαν και φιλόφωνα έπιστολήν. Η συνδρομήτρια, ην σημειούτε ημίν εν τή έπιστολή σας είχεν ήδη έγγραφη. Αντίτιμον συνδρομής της εις διάθεσίν σας. — Καν Ε. Α. **Έστάλη** έγκάρως. — Καν Σ. Μ. Μπ. **Σύρον**. Δρ. 17 έλήφθησαν. Νέαι συνδρομήτριαι ένεγράφησαν και « Ημερολόγια » άπεστάλησαν. Εύχαριστούμεν δι' ευγενή φροντίδα. — Καν Άγγ. Α. **Πόρτ-Σαίτ**. Αμφοτέρα ευγενείς έπιστολαί σας έλήφθησαν μετά αντίτιμου « Ημερολόγιον ». Μυρίας εύχαριστίας δι' ευγενή φροντίδα. — Καν Στ. Π. **Βουκουρέστιον**. Εύαρεστήθητε να καταβάλλητε τό αντίτιμον τω αυτώ ευγενεί άναποκριτή μας κ. Καραβί, παρ' ου θα λάβητε και τό ζητούμενον. — Καν Ε. Α. Α. **Τρίπολιν**. Τα έλάβετε τέλος πάντων. Αυτό ονομάζεται κατάστασις έλλην. ταχυδρομείων. Η εν λόγω κ. συνδρομήτρια εξήγησε πολύ βραδέως τα φύλλα των παρελθόντων ετών. Δέν υπάρχουν η του 1890, άτινα και άπεστάλησαν. — Καν Κ. Κ. **Πύργον**. Έστάλησαν φύλλα από 15 Αδ-υούστου. « Ημερολόγιον έπίσης. — Καν Α. Κ. **Πόρον**. Δρ. 7 έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν. Οά σας τό άποστελωμεν. Αλλά διατί δέν γράφετε εις την έλληνικήν γλώσσαν, ήτις είναι ή ωραιότερα πασών, μητρική σας, την γινώσκειτε καλώς και δύνασθε να μην περιπίπτη εις λάθη. Η προτίμησις ξένης γλώσσης είναι άμάρτημα άσυγχώρητον, ίδια δια τας Έλληνίδας. Οί στίχοι ακατάλληλοι. — Καν Ρ. Δ. Μ. **Λεχαινά**. Έλήφθη. Εύχαριστούμεν. Η εν λόγω κυρία είναι παλαιά συνδρομήτρια, καθυστερούσα την συνδρομήν της του 1890. Έπιστώσαμεν αυτην δια του παρ' ημίν άποσταλέντος ποσού. Ήδη οφείλει να άποστείλη την του άρξαμένου έτους. Εύχαριστούμεν δι' ευγενή φροντίδα. — Καν Αί. Δ. **Μασσαλίαν**. Έγείτε δικαίον. Αλλ' έαν αναγνώσητε την εν τω παρελθόντι φύλλω δημοσιευθεσαν δικαιολόγησίν μας, θα συμφωνήσητε, ότι ουτως όφειλε να γειη. Άλλως η κατά τό παρελθόν θερος έπισκέψις μου εις διαφόρους ευρωπαϊκάς βιβλιοθήκας συνετέλεσεν, όπως τό έργον πλουτισθη δια πολλών προσθηκών, αιτινες καθιστούν αυτό έντελέστατον. Η ιστορία της Ίνδης γυναικός θα σας καταπλήξη. — Καν Εί. Α. Ν. **Θήραν**. Συνδρομή σας έλήφθη. « Ημερολόγιον » άπεστάλη. Φύλλα έτους 88—89 άδυνατοίμως άποστείλαι, διότι ζητούμενοι άριθμοί δέν υπάρχουν. Πάντες οι των τριών πρώτων ετών άριθμοί εδέθησαν εις σώματα. — Συνδρομητή. **Ανδρίτσαιναν**. Αί μανδουλιόθηκαι τοποθετούνται έντός έρμασίον. Περί επισκεπτηρίων γίνεται λόγος έκτενώς εν τω « Ημερολόγιω » τής Έφημ. των Κυριών του έτους 1888. Τιμάται δραχμής. — Καν Στ. Κ. **Τήνον**. Αξιόλογον. Δημοσιεύεται σήμεραν. Δρ. 5 έλήφθησαν. Εύχαριστούμεν. — Καν Ι. Στ. Πρ. **Κ/πολιν**. Αί ιδέαι σας ορθόταται. Διαδιδασθήσονται έγκάρως τή κ. συναδέλφω σας εν μεταφράσει. — Βαρυπενθούνη συνδρομητή. **Χάλικη**. Όχι. Ούτε δώρα προσφέρει, ούτε επισκέπτεται εορτάζοντας. Έάν ουτοι ήναι στενοί συγγενείς βεβαίως, ως συμπενθούντες μετ' αυτώ, δέν εορτάζουν. — Καν Κλ. Ν. Όδός

Ήπειρου άρ. 10. Ήλθετε εις τό γραφετόν μας. — Καν Κ. Γ. Φ. **Κεφαλληνίαν**. Είς « Εϋτέρην » ένεγράφητε. « Ημερολόγιον » άπεστάλη. Συνδρομή σας έλήφθη. Εύχαριστούμεν.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Μπουτιγκα σεμιγδάλι. 100 δρ. σεμιγδάλι, 300 δρ. γάλα, 12 αυγά και 150 δρ. ζάχαριν. Θέτετε τό γάλα έντός χύτρας και τό άφίνετε επί μετρίου πυρός μέχρις ου θερμανθη. Τότε προσθέτετε τό σεμιγδάλι: όλίγον κατ' όλίγον περιστρέφουσα πάντοτε έντός τής χύτρας σας, προσθέτετε ουτω και την ζάχαριν και όλίγη κανέλλαν κοπανισμένην, όλίγον φλοιόν λεμονιού και τά ανακατεύετε μέχρις ου δέσουν. Αποσύρετε την χύτραν σας και άφίνετε τό περιεχόμενον να κρυώση. Κτυπάτε τά αυγά χωριστά τά λευκά εις άφρόν και χωριστά τά κίτρινα ρίπτετε όλίγον κατ' όλίγον τά λευκά και δουλεύετε τό μίγμα σας, ουτω προσθέτετε και τά κίτρινα, ρίπτετε όσην σταφίδα σουλτανίνα θέλετε, προσθέτετε έν μικρόν ποτήρι ρουμίον, αναμιγνύετε όλα όμοι, αλοίφετε την φόρμαν σας με βούτυρον και τά στέλλετε εις τον φούρνον.

Σάλτσα μπουτιγκας. Έάν αγαπάτε την μπουδιγκαν με σάλτσαν, τότε κατασκευάζετε αυτην ως ακολούθως. Κτυπάτε τρεις κρόκους αυγών με τέσσαρες κουταλιαις ψιλήν ζάχαριν, προσθέτετε και έν ποτηράκι ρουμι, θέτετε επί έλαφρῶς πυρός και αναμιγνύετε μέχρις ου συμπτυκνωθη. Δι' αυτης περιγύνετε την μπουτιγκαν σας, εϋδῶς ως την φέρουν εκ του φούρνου.

ΣΥΜΒΟΛΑΙ

Προφύλαξις των ξυλίνων σκευών από τής πυρκαϊῆς. Πάντα τα ξύλινα σκεύη η έπιπλα του οικου σας, ως κλίνας, τραπέζας, έρμαίρια κτλ. δύνασθε να καταστήσητε άκυστα, αλοφουσαι δια του ακολούθου μίγματος. Αναμιγνύετε μίαν και ήμισίαν όκάν γλωσσοδικής άμμωνίας (Chlorhydrate d'ammoniaque), ήμισίαν όκάν βορικού οξέος (acide borique), 5 όκάδας κόλλαν εκ ζωικής υλης (colle de peau), 20 δρ. Γεγαλίνης (gégaline) και 10 όκ. ύδωρ καθαρόν. Τό μίγμα τουτο μεταχειρίζονται εις θερμοκρασίαν 60° εκατοστών. Μια όκα άρσει δια την επίγρωσιν 5 τετραγ. μέτρων. Καί εις πυρ όρμητικώς αναλεγόμενον τό δια του μίγματος τουτου επιγρυσθέν μένει άπρόσβλητον.

Βάλασμον κατά των ρευματισμῶν. Λαμβάνετε 10 δρ. ζωικού σάπυνο (savon animal), 40 δρ. οινόπνευμα, 5 δρ. καμφοράν και 10 δρ. όξυον αιθέρα (ether acetique). Θέτουνται τας ουσίας ταύτας έντός δολιχοδείρου βαλίνου άγγείου (matras) μετά μακρού λαμου, κλειομένου δια μικράς κύστεως, επ' ης σχηματίζουσι μικραν όπήν προς εξάτμισιν του αέρος. Θέτετε τό δολφόνον τουτο όρθόν έντός ζέοντος ύδατος (bain-marie) και όταν αι ουσίαι διαλυθῆσαι συσσωματωθῶσι, περάτε δια καθαρού χάρτου τό χλιαρόν τουτο μίγμα και φυλάττετε αυτοτό έντός δολείου καλώς κλειομένου. Με τό βάλασμον τουτο εντρίβετε ισχυρώς τά υπό ρευματισμῶν προσβαλλόμενα μέρη του σώματος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ κλειδοκυμβάλου άριστα κατηρητισμένος και συνιστώμενος θερμῶς παρ' ημῶν ζητεί μαθήματα. Τό σύστημα τής διδασκαλίας του είναι εκ των νεωτάτων και τελειοτάτων, η άμοιδή δέ μετρία. Πληροφορίαι παρ' ημίν.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ έλληνις, γνωρίζουσα καλῶς και την γαλλικήν ζητεί παραδόσεις. Η διεύθυνσις εις τό γραφετόν μας.

και τής έλεημοσύνης, ήτις την άνησχόλει. Είς τό χωρίον και τά περιχώρα την ελάτρευον ως αληθή αγίαν.

Ο γάμος του υιού της ύπηρεξεν η μεγίστη του βίου της δυστυχία. Οτε ούτος ήλθε προς αυτην, ίνα ζητηση την συγκατάθεσιν της, αυτη έμεινε ως κεραυνόπληχτος. Τοιούτον, άσυμβίβαστον και κατά την ήλικίαν και κατά την κοινωνικήν θέσιν, συνοικέσιον θα είχε βεβαίως τρομεράς συνεπειας. Μη θέλουσα όμως ν' αντίταχθη εις τον υιον της γέροντα ήδη, άπήνησεν αυτώ μετ' άποφασιστικότητος, καθορίσασα την εν τω μελλοντι διαγωγήν της.

— Γεράρδε, τω είπεν, είναι η πρώτη θλίψις, ην σύ μοι προξενεζεις, και η μεγίστη πασών. Αλλά δέν είσαι παιδίον, ίνα σε έπιπλήξω, ουτε νεανίας, ίνα σε νουθετήσω. Είσαι γέρον και εις κατάστασιν να κρίνης, εάν η άπόφασίς σου ήναι λογική. Νυμφεύθητι. Αλλά μη έλπίζης, ότι δια τής παρουσίας μου θα έπισημοποιήσω μίαν μεγάλην άνοησίαν σου και ίσως εν άνεπανόρθωτον λάθος. Σοι εύχομαι να ήσαι εύτυχής με την γυναικα αυτην, ήτις δέν άνήκει εις τον κόσμον μας, και ην εξέλεξας, ίνα με αναπληρώση παρά σοί, όταν δέν θα ύπάρχω πλέον. Αλλά σε προειδοποιώ, ότι δέν θελω να την ιδω και δέν θα επιτρέψω ένόςω ζω να πατήση τό κατώφλιον τής θύρας μου.

Ο υιδς εγνωρίζε την μητέρα. Άνεχώρησε με καρδιαν συντετριμμένην και από τής ημέρας εκείνης αι δύο εκείναι τόσοσν στοργικώς αγαπώμεναι ύπάρξεις δέν ήτο πεπρωμένον να συναντηθῶσιν επί τής γῆς. Η Ιωάννα έμεινε με τον μητρικόν πόνον της Έμαθε τον γάμον του τέκνου της μετ' ίσης σκεδῶν οδύνης, μετ' ης και τον θάνατον του. Από τής ημέρας εκείνης δέν ήκούσθη πλέον προφέρουσα τό τόσοσν προσφιλές εκείνου όνομα.

Ο Ιάκωβος δέ Γραμπραι, εγένετο ήδη τό άντικείμενον όλης τής στοργῆς και αγάπης της. Δια διαθήκης είχε καταστήσει αυτον κληρονόμον πάσης τής περιουσίας της υπό τον εύχάριστον δια την καρδιαν του Ιακωβου όρον να δεχθη ουτος να φέρη παρά τό ιδικόν του όνομα και τό των μαρκησίον Βαλωρη.

Ο Ιάκωβος την ελάτρευε. Κατά τας σπανίας δέ άδειας, άς ελάμ-

βανεν, άντι να μεταβινη εις Παρισίους, διήρχετο όλον τό διάστημα των διακοπών του παρά τή γραία μαρκησία.

Αλλ' ήτο πεπρωμένον και εν τή ύστάτη και ύπερτάτη ταύτη στοργῆ της να δοκιμασθη η άτυχής μαρκησία.

Ανά πᾶσαν πρωίαν μετά την ανάγνωσιν της δια του πρωινού ταχυδρομείου άφικνουμένης αλληλογραφίας της, η μαρκησία άνεγίνωσκε και μίαν πρωινήν παρισινήν εφημερίδα.

Την έπαύριον της μεταξύ του Γραμπραι και του Ροβέρτου Γέβρ μονομαχίας, η μαρκησία ρίπτουσα του βλέμμα εις την δευτέραν σελίδα τής εφημερίδος άφηκε κραυγήν φρίκης. Τό όνομα του Ιακωβου ως δολοφόνου του φίλου του, είχε χρησιμεύσει ως τίτλος του διαφύρου, εν ω εξετίθετο ο φόνος του Ροβέρτου και αι τής δικαιοσύνης έέργεια. Τρέμουσα άνεγνώσεν ολόκληρον τό άτιμάζον τό όνομα του Ιακωβου άρθρον, εξ ου έμαθεν, ότι ο θετός υιδς της είχε συλληφθη και οδηγηθη εις τας φυλακάς.

Η άτυχής μαρκησία έφερε την χείρα προ των οφθαλμών της, ως έπιθυμοῦσα να διασκεδάση το προ αυτών σκότος. Πώς! ο Ιάκωβος, εκείνος, ον έθεώρει και ήγάπα ως ιδιον της τέκνον, ο Ιάκωβος, η προσωποποιήσις τής άκραιότητος, τής τιμῆς, τής ανδρίας, ήτο εις δολοφόνος! Τοῦτο ήτο προδοσία, συκοφαντία, ην αυτη άνελάμβανε να άποδείξη.

Αλλ' ο Ροβέρτος Γέβρ, διενόηθη η γραία μαρκησία, ήτο, νομίζω, μεμνηστέυμενος μετά τής Δέν ήμελησε να όνομάση ουτε κατά διάνοιαν εκείνην, ήτις τόσοσν σκληρώς είχεν άποσπάσει τον υιον της από τής καρδιάς της. Είχε λοιπόν τό μέρος της η κατηραμένη εκείνη γυνή και εις την καταστροφην ταύτην, ήτις τόσοσν άποτόμως έπιπτε κατά τής κεφαλῆς τής γραίας μαρκησίας. Αλλά πώς; Έν τίνι μέτρῳ; Συνεπεία τίνων περιστάσεων;

Η εφημερίς έψασεν εκ των χειρών της. Μετά παρέλευσιν στιγμῶν τινων, καθ' άς ήθελε τις πιστεύσει, ότι η μαρκησία ήτο εκ μαρμαρου, τοιαυτη ψυχρά ωχρότης είχε διαχυθη επί του προσώπου της, αυτη ήγήρθη και ώσει θέλουσα να βεβαιώση εαυτην άνεφώνησεν: (Ακολουθετε)